

Femeile în Islam

*și combaterea unor concepții generale
greșite despre acestea*

Dr. Abdur-Rahman bin Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشهباء

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Nica Oana-Alexandra

***Femeile în Islam
și combaterea unor concepții generale greșite
despre acestea***

Dr. Abdur-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Traducere:

+ EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للأبحاث الإسلامية

+ Nica Oana-Alexandra

Revizuit de:

+ Ahmed An-Naqshabandi

+ Gabriela Gharabli

+ Alya Iacob

+ Mioara Ghinia

© Drepturi de autor (Copyright):

Dr. Abdur-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Dreptul de autor îi aparține scriitorului, cu excepția cazului când cartea se utilizează pentru distribuția gratuită, fără nicio adăugare, modificare sau eliminare a conținutului acesteia.

Cuprins

- Cuvânt înainte al traducătorului*
- Prefață*
- Introducere*
- Revendicarea drepturilor femeilor*
- Statutul femeilor de-a lungul timpului*
- Drepturile femeii în Islam: drepturi generale, drepturi ca fiice, surori, soții și mame*
- Egalitatea femeilor și a bărbaților în Islam și natura complementară a unuia față de celălalt*
- Femeia – fiică*
- Femeia – soție*
- Femeia – mamă*
- Femeia – rudă și vecină*
- Concepții greșite despre statutul femeii în Islam*
- Poligamia în Islam*
- Puterea tutelei în contractul de căsătorie*
- Responsabilitățile financiare și morale în căsnicie*
- Îndreptarea comportamentului soțiilor*
- Crima în numele onoarei*
- Decizia de a divorța îi aparține soțului*
- Drepturile femeii la moștenire*
- Prețul sângelui*
- Mărturia femeilor*
- Călătoria femeii fără a fi însoțită de un bărbat mahram*
- Dreptul femeii de a lucra*
- Hijab-ul (acoperirea părului)*
- Concluzii*

Cuvânt înainte al traducătorului

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător

Toată lauda I se cuvine lui Allah Preaînaltul și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecării!

Această carte își propune să vorbească despre locul special pe care femeile îl ocupă în religia Islamică și încearcă să combată unele dintre principalele concepții greșite și false propagandă aduse în discuție de către cei care nu cunosc Islamul sau își doresc în mod intenționat să denatureze imaginea acestei Religii.

Islamul susține că femeile și bărbații sunt egali din punct de vedere al caracteristicilor umane esențiale, precum și al responsabilităților și drepturilor principale pe care aceștia le au; concept care a fost inovator în totalitate pentru întreaga omenire, mai ales în comparație cu alte civilizații din vremea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și continuă să rămână la același nivel de noutate pentru multe persoane ale timpului nostru. De asemenea, islamul susține că bărbații și femeile au roluri și obligații complementare în societate, care sunt direct proporționale cu abilitățile lor fizice, morale și sociale, precum și cu diferențele existente între ei. Calitățile înnăscute ale femeilor pot găsi împlinirea completă numai atunci când sunt comparate cu cele ale bărbaților, la fel cum și calitățile înnăscute ale bărbaților sunt complete doar dacă sunt comparate cu rolul complementar pe care femeile îl joacă în societate. Este o

mare nedreptate să se încerce forțarea existenței egalității de gen, din moment ce femeile și bărbații sunt diferiți și se completează reciproc sau să afirmăm inegalitatea dintre ei în acele domenii unde este clar că există egalitate. Numai Allah, Creatorul Atotputernic și Atoateștiutor, este Ghidul Perfect pentru ghidarea oamenilor pe Calea cea Dreaptă, lipsită de extremism și de orice fel de deficiențe. Deoarece drepturile sunt întotdeauna în strânsă legătură cu abilitățile, obligațiile și îndatoririle umane, perspectiva unică a Islamului cu privire la drepturile femeii trebuie pusă în contextul unui cod moral și legal complet al credinței, moralității și legilor Islamice. Umanitatea poate supraviețui și prospera numai în contextul unei familii unite. Fiecare membru al familiei trebuie să-și îndeplinească obligațiile sale și are garantate propriile lor drepturi, în timp ce se află în strânsă legătură cu valorile morale universale, dintre care amintim: credința, puritatea, castitatea, respectul, bunele maniere și moralitatea de cel mai înalt grad. Bineînțeles, toate acestea depind de diferitele culturi și civilizații, care au o viziune proprie asupra acestor valori.

În toate Cărțile Islamice revelate, există multe expresii elocvente care afirmă egalitatea dintre bărbați și femei, precum și despre relația și legătura speciale existente între ei. Spre exemplu, Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.” [Coran, 33:35]

De asemenea, Allah Gloriosul spune:

„...ele vă sunt veșmânt vouă, iar voi le sunteți veșmânt lor...” (Coran, 2:187)

Hainele sunt necesare pentru a obține căldura, protecția, acoperirea și împodobirea. În veșmintele noastre, putem găsi confortul, protecția, satisfacția și identitatea noastră. Bărbatul și femeia au nevoie unul de altul tot la fel cum și trupul uman dezbrăcat are nevoie de haine pentru a face față mediului natural și social. Civilizația Islamică are propria opinie referitor la acest lucru, care s-a păstrat până în zilele noastre; opinie care noi considerăm că exprimă cele mai înalte valori umane ce se pot realiza, deoarece se bazează pe Revelația și Îndrumarea Divină, venite de la Creatorul Unic, Domnul oamenilor, Binefăcătorul, Înțeleptul, Sublimul și Atoateștiutorul, Care cunoaște toate nevoile creației Sale. El, Preaînaltul, l-a trimis pe ultimul Său Mesager și Profet pentru întreaga omenire, pe Mohammed ibn Abdullah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El, Preaînaltul, l-a trimis cu revelația și cu învățăturile care urmau să fie ghidul perfect și un exemplu de sinceră adorare, ca rob al lui Allah întru dreptate și ascultare, în toate circumstanțele și în diversele sfere ale vieții. Cu smerenie și ajutor umil, Mohammed, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a transmis Mesajul și și-a îndeplinit cu cea mai mare responsabilitate misiunea sa de binefacere și milă.

Familia sa, ca și toți cei care l-au urmat – deși toți oamenii sunt supuși imperfecțiunii ca marcă a slăbiciunii ființei umane – au adoptat exemplul său de dreptate, tărie morală, bunătate și virtute. Trebuie să urmăm exemplul tuturor Profeților lui Allah Preaînaltul, printre care amintim pe Noe, Avraam, Moise sau Isus (Pacea lui Allah fie asupra lor!), deoarece ei sunt exemplele cele mai demne de urmat. Generații succesive

de musulmani au fost supuse unor comportamente îndoielnice, iar unii dintre ei, din păcate, au deviat către cele mai mici grade de ghidare, acționând cu răutate și manifestând un comportament inadecvat. Cu toate acestea, musulmanii au rămas optimiști și curajoși, pentru că știu că întotdeauna vor exista anumite lumini strălucitoare care vor conduce spre o dreaptă cunoaștere, ca și musulmani virtuoși, atât bărbați, cât și femei, care transmit mesajul și valorile ce caracterizează Islamul.

Prefață

Toată lauda i se cuvine lui Allah, Unicul. Fie ca binecuvântările lui Allah să fie asupra Profetului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și asupra familiei și companionilor săi, și fie ca Allah să ne țină departe de toate lucrurile rele!

Consider că nu pot aduce niciun fel de noutate cu privire la drepturile și locul femeii în Islam. De aceea, am încercat să adun, să aranjez și să rezum unele dintre informațiile importante referitoare la acest subiect și să le prezint spre beneficiul cititorilor. Mă rog pentru îndurarea lui Allah Preaînaltul și sper să-mi fi atins scopul propus.

Nu este just ca Islamul să fie acuzat de toate nedreptățile și de asuprirea femeilor din moment ce există numeroase versete revelate de către Allah Preaînaltul în Cartea Sa cea Nobilă, Coranul, și numeroase învățături ale Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care infirmă aceste defăimări. Allah Gloriosul spune în Nobilul Coran:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai temător dintre voi. Allah este Atoateștiutor și Cunoscător [*'Alim, Khabir*]”
[Coran, 49:13]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Și printre semnele Lui [este acela] ca El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniste împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un popor care cugeta.” [Coran, 30:21]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, femeile sunt jumătățile bărbaților, asemenea fraților gemeni.”

(relatat de Ahmad)

Introducere

Variate cereri cu privire la libertatea femeilor, eliberare și drepturi egale cu bărbații au putut fi auzite pe întreg mapamondul și numeroase sloganuri au fost create pentru astfel de proteste. În unele societăți, femeile au fost cu adevărat asuprite, tratate cu violență și nedreptățite și, de asemenea, le-au fost negate drepturile de bază ale ființei umane. De asemenea, nu putem nega faptul că unii musulmani au deviat de la principiile și învățăturile Islamului. Însă, pe de altă parte, legile Islamice au adunat drepturile femeii într-un sistem cuprinzător și echilibrat al drepturilor și obligațiilor umane. Examinarea atentă a unora dintre lozincile propagate prin mișcările internaționale de eliberare a femeilor arată că acestea se învârt în jurul a trei elemente de bază: libertatea femeilor, drepturi egale cu bărbații și drepturile femeii. Le vom cerceta în lumina legilor și învățăturilor Islamice, care sunt mai presus de practicile unora dintre musulmanii ignoranți și deviați de la Calea cea Dreaptă.

În primul rând, cuvântul «libertate» nu este identic cu cel de «eliberare», care indică faptul că există obstacole, obligații și restricții în vigoare și, în al doilea rând, arată faptul că femeile sunt subjugate și că trebuie să fie eliberate. Acest fapt este ambiguu și înșelător, din moment ce este cunoscut faptul că libertatea absolută nu există, indiferent dacă aceasta se referă la bărbați sau la femei. Omenirea este limitată în mod natural din cauza abilităților înnăscute limitate și de nevoile de organizare socială. Atât bărbații și femeile, trebuie să trăiască într-un mediu social dominat de anumite legi, norme și

reglementări, care guvernează și organizează diferite chestiuni ale vieții. Aceasta înseamnă că omul nu este liber și independent în acțiunile sale sau că este eliberat de responsabilitatea pentru acțiunile sale? Poate cineva să fie liber de limitele sale naturale sau de restricțiile legale? Dacă omul este un sclav, întrebarea care se naște în acest caz este pentru cine? Chiar și așa numita libertate naturală are propriile limite fizice și juridice, care, dacă sunt depășite, pot conduce la activități distructive, recunoscute de către toți ca fiind inadecvate, necivilizate și ilegale. Legea Islamică a decretat că atât bărbații, cât și femeile caută libertatea și eliberarea de idolatrie, tiranie, exploatare și nedreptate. Principiile și Legile Divine revelate de Allah Preaînaltul susțin monoteismul strict, dreptatea și înalta moralitate. În acest cadru, bărbații și femeile au roluri interdependente și complementare. Legea Islamică îi permite femeii să ia parte în mod direct la nenumărate acțiuni și la implicarea socială, fără a avea nevoie în mod necesar de intermedierea unui tutore. În Islam, femeile pot participa în mod direct și sunt responsabile de nenumărate chestiuni economice, sociale și altele, la fel ca în multe societăți ale lumii. În ceea ce privește protecția și întreținerea ei, tatăl, fratele, unchiul sau soțul – reprezentanții *sexului puternic* au obligația în mod legal de a-i proteja onoarea, de a-i asigura mijloacele de existență și de a-i oferi circumstanțe adecvate pentru o viață decentă, în conformitate cu abilitățile lor, de-a lungul diferitelor etape ale vieții ei. Acest lucru ridică sau înjosește poziția ei socială? Islamul a interzis atât pentru bărbați, cât și pentru femei să fie indecenți în public, iar acest lucru se traduce în mod diferențiat pentru reprezentanții celor două sexe, din motive naturale. Toți trebuie să își protejeze valorile intime și să aibă grijă de ei înșiși atunci când se află în public. Legea Islamică protejează femeile de intimidare și molestare, iar acest lucru implică ca niciunul dintre reprezentanții celor două sexe să nu comită vreun act care poate fi considerat provocator sau ispititor pentru celălalt. Din acest motiv, Legea Islamică prevede haine modeste, tocmai pentru a o proteja atunci când iese afară din casă și interzice amestecul nedeterminat liber și orice fel de atingere între cele două sexe. Islamul ilustrează conceptul de libertate astfel încât comportamentul individual să nu fie dăunător pentru individ în particular sau pentru societate în general, așa cum este ilustrat prin cuvintele Mesagerului

lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus într-o relatare autentică:

„Exemplul unei persoane care respectă legile lui Allah și al unei persoane care le încalcă, este asemenea a două grupuri de persoane care s-au adunat pe o navă și au decis să împartă locurile între ei. Un grup a primit puntea superioară, în timp ce celălalt grup a primit partea de jos a vasului. De fiecare dată când grupul de jos avea nevoie de apă, trebuia să treacă prin oamenii din partea de sus a navei. Oamenii din partea de jos s-au gândit astfel: «Dacă am face o gaură în partea noastră de navă, putem avea acces la apă fără a deranja oamenii din partea de sus a navei.» Dacă oamenii de pe partea de sus a navei ar aproba planul lor, atunci toți oamenii ar fi pierduți, iar dacă ei le-ar interzice, atunci toți ar fi salvați.»

(relatat de Bukhari)

Bine-cunoscutul gânditor și filozof german, **Schopenhauer**, a spus:

„**Garantați femeii libertatea absolută și totală și acordați și libertatea doar pentru un an, și verificați apoi cu mine rezultatul fiecăreia dintre aceste libertăți. Nu uitați că noi (toți) vom moșteni virtuțile, castitatea, și bunele moravuri. Dacă voi muri (înainte de a vedea rezultatul), aveți dreptul să spuneți fie «El a greșit.» fie «El a spus exact adevărul.»**”

O reporteră americană, **Helesian Stansbery**, care a lucrat în peste 250 de redacții de ziare, și a lucrat în domeniul jurnalismului și televiziunii pentru mai bine de 20 de ani, vizitând numeroase țări musulmane, a spus la sfârșitul uneia dintre aceste vizite:

„**Societatea arabă musulmană este una trainică și sănătoasă. Această societate trebuie să continue să își protejeze tradițiile care restricționează atât bărbații, cât și femeile, într-o manieră rezonabilă și acceptabilă. Acest tip de societate se diferențiază în mod clar de societățile europene sau americane. Societatea arabă musulmană are propriile tradiții, care impun anumite restricții și limite femeilor și acordă un respect deosebit părinților... În primul rând, cel mai important lucru este faptul că restricțiile și limitările cele mai stricte sunt cele referitoare la libertatea sexuală**

absolută, care amenință cu adevărat atât societatea, cât și familia din Europa și Statele Unite ale Americii. În consecință, restricțiile care sunt impuse de societățile arabe musulmane sunt valide și benefice în același timp. Vă recomand cu putere să adevărați la tradițiile și codul lor de etică. Interziceți educația mixtă. Restricționați libertatea femeii, sau mai mult, întoarceți-vă la practicile purtării «purdah» (vălului). Cu adevărat, aceasta este cu mult mai bine pentru voi decât libertatea sexuală din Europa și Statele Unite ale Americii. Interziceți educația mixtă, deoarece din această cauză am avut de suferit în Statele Unite ale Americii. Societatea americană a devenit mai sofisticată, plină de toate formele libertății sexuale. Victimele libertății sexuale și ale educației mixte umplu penitenciarele, trotuarele, barurile, tavernele și bordelurile. Falsa libertate pe care am oferit-o tinerelor și fiicelor noastre nu a făcut altceva decât să le aducă la droguri, criminalitate și sclavie albă. Coeducația, educația sexuală toate celelalte tipuri de «libertăți» oferite de societățile europene și americane au amenințat familia și au zdruncinat valorile morale și etice.”

Întrebarea care se pune, astfel, susținătorilor libertății este:

«Care este cu adevărat cel mai bun, benefic și protectiv sistem pentru păstrarea onoarei, demnității și protejării femeilor?»

Revendicarea drepturilor femeilor

Femeile din întreaga lume au drepturi egale. Nu există niciun sistem de legi care să păstreze, mențină și să protejeze cu adevărat drepturile femeilor mai mult decât sistemul Islamic de legi, chiar dacă vorbim despre trecut sau despre timpurile moderne. Acest lucru poate fi verificat și justificat prin următoarele părți ale acestei cărți. Sir Hamilton, bine-cunoscutul gânditor și filozof englez, a declarat în cartea sa, *Civilizație arabă*:

„Regulile, normele și verdictele referitoare la femei în Islam sunt clare, sincere și deschise. Islamul mizează pe grija completă care trebuie acordată în protejarea femeii; care să facă față la

orice lucru care ar putea să îi dăuneze ei personal sau care poate aduce daune reputației și caracterului său.”

Gustave Le Bon, binecunoscutul gânditor francez, a afirmat în cartea sa, *Civilizația arabă*:

„Faptele virtuozose Islamice nu se limitează doar la onorarea și respectarea femeii, ci mai degrabă, putem spune că Islamul este prima religie care onorează și respectă femeile. Putem demonstra aceasta cu ușurință observând că toate religiile și societățile lumii, atât înainte, cât și după apariția Islamului, au cauzat mult rău și au adus multe insulte femeilor.”

De asemenea, el a afirmat:

„Drepturile matrimoniale care au fost declarate și ilustrate prin intermediul Gloriosului Coran de către interpreții semnificațiilor Nobilului Coran sunt mult mai bune decât drepturile matrimoniale europene acordate atât soților, cât și soțiilor.”

Acum mai bine de 1400 de ani în urmă, Islamul a început să se răspândească în lume, de la Mecca la Medina, când Profetul Mohammed ibn Abdullah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a început să răspândească Mesajul Islamului. Islamul a răspândit lumină prin învățăturile revelate în Glorioasa Carte, Coranul, ca și prin tradițiile transmise prin Sunnah (Calea) Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care sunt bazele de necontestat ale legii Islamice. Învățăturile Islamice și sistemul de legi au avut un impact profund în viețile celor care au urmat Islamul, impact care a afectat societățile din ținuturile unde musulmanii au călătorit și s-au stabilit. Islamul s-a răspândit într-o manieră uluitoare în întreaga lume, aducând un sistem de viață complex, care se adresează fiecărei nevoi umane în parte. Islamul nu contrazice și nu intră în conflict, și nici nu respinge niciuna dintre cerințele legale, solide și semnificative, privind existența umană, care sunt esențiale pentru tot ceea ce se petrece în viață.

Cu scopul de a înțelege schimbările pe care Islamul le-a adus femeilor, trebuie să observăm pe scurt statutul femeilor în lume înainte de apariția Islamului, atât în societatea arabă, cât și în alte societăți ale lumii.

Statutul femeilor de-a lungul timpului

Femeile în societatea și civilizația preislamică

Femeile au suferit mari nedreptăți în societatea arabă păgână și au fost expuse la diverse tipuri de umilință, înainte de misiunea pe care a avut-o Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ele au fost tratate ca proprietăți materiale, care urmau să fie manevrate după bunul plac al tutorelui. Ele nu puteau moșteni de la părinții sau de la soții lor. Arabii considerau că moștenirea poate fi lăsată doar celor care au abilități războinice, acestea constând în a călări un cal, în a se lupta, în a câștiga trofee de război și care pot ajuta în apărarea teritoriile tribului. Cum femeile din triburile arabe păgâne nu aveau aceste calități, erau ele însele moștenite ca orice marfă sau produs, odată cu moartea unui soț îndatorat. Dacă soțul decedat avea fii dintr-o căsătorie anterioară, cel mai mare dintre fii avea dreptul să o ia pe soția tatălui în propria casă, moștenind-o la fel cum moșteneau alte bunuri ale tatălui decedat. Ea nu putea părăsi casa fiului vitreg decât dacă plătea o răscumpărare în schimb.

Ca o practică generală, bărbații aveau dreptul să aibă câte soții doreau, fără nici un fel de limită. Nu exista niciun fel de sistem legal care să-i interzică bărbatului să comită orice fel de nedreptate împotriva soțiilor sale. Femeile nu aveau niciun drept de alegere și nici nu li se cerea consimțământul în alegerea unui partener de căsătorie; ele erau doar date mai departe. Femeilor le era interzis să se recăsătorească odată ce soțul divorța de ele.

În perioada preislamică, tații deveneau extrem de furioși și dezaprobau nașterea unei fete în familiile lor. Unii chiar considerau acest fapt a fi de rău augur. Allah Preaînaltul a descris reacția unui tată la auzul veștii că i s-a născut o fiică:

„Iar dacă vreunui dintre ei i se vestește [nașterea] unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie, ~ Se ascunde de lume

din pricina răului ce i s-a vestit. Oare îl va ține în ciuda rușinii sau îl va înfunda în țărâna? Oare nu judecă ei rău?” [Coran,16:58-59]

Femeilor nu li se permitea să beneficieze de niciunul dintre drepturile lor naturale. Spre exemplu, mâncatul unui anumit tip de mâncare era permis numai bărbaților. Allah Preaînaltul spune acest lucru în Coranul cel Glorios:

„Și au mai spus ei: «Ceea ce se află în pântecul acestor vite este merit numai bărbaților noștri și este oprit soațelor noastre!» ...” [Coran, 6:139]

Ura taților pentru propriile fiice era atât de mare, încât recurgeau la îngroparea de vii a acestora. Allah Preaînaltul vorbește despre acest lucru în Coranul cel Glorios, făcând referire la Ziua Judecății:

„Și când fetița îngropată de vie va fi întrebată ~ Pentru ce păcat a fost omorâtă...” [Coran, 81:8-9]

Unii tați obișnuiau să-și îngroape copiii de sex feminin dacă aceștia erau leproși, șchiopi sau aveau orice fel de defect. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare.” [Coran, 17:31]

Singura onoare care i se acorda femeii în era preislamică era apărarea și protecția ei ca persoană, a familiei și a tribului său, precum și răzbunarea împotriva oricui o umilea sau o dezonora, dar și acest lucru se întâmpla mai mult din cauza mândriei bărbătești, a demnității și onoarei tribale, decât din îngrijorare pentru sexul feminin.

Această situație a femeii din societatea arabă preislamică l-a făcut pe Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) să spună, fapt consemnat în următorul hadith:

„Pe Allah, nu ne-am fi gândit niciodată că femeile aveau ceva până când acest lucru nu a fost revelat de către Allah în Coran și până când nu le-a oferit ceea ce le-a oferit...”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Femeile în societatea indiană

În societatea indiană, femeile erau tratate asemenea unor menajere sau unor sclave și nu aveau niciun fel de voință sau dorință proprie. Ele trebuiau să își urmeze soții în toate aspectele. Femeile erau oferite ca plată atunci când bărbații pierdeau la anumite jocuri de noroc. Ca semn al devoțiunii, ele erau obligate să își ia viața singure, sărind direct în rugul funerar al soților lor, după ce aceștia mureau. Această practică, numită «sutti» a continuat să fie utilizată până la sfârșitul secolului al XVII-lea, când a fost scoasă în afara legii, în ciuda consternării provocate printre liderii religioși hinduși. Deși se află în afara legii, suttii a continuat să fie folosită până la sfârșitul secolului al XIX-lea și continuă să fie utilizată și astăzi în unele zone îndepărtate ale Indiei. În anumite regiuni ale Indiei, femeile sunt oferite drept concubine unor preoți sau ca femei ușoare, pentru a fi exploatare. În alte zone, ele sunt sacrificate în numele unor zei, din dorința ca aceștia să aducă ploaia. Unele legi hinduse chiar declară acest lucru:

„Răbdarea predestinată, vântul puternic sau tornadele, moartea, iadul, otrava, șerpilor și focul nu sunt mai puțin rele decât femeile.”

De asemenea, în cărțile religioase hinduse se afirmă:

„Când Manna (zeul hindus al creației) a creat femeile, le-a impus dragostea pentru pat, scaune, găteală (make-up), poftele (de toate tipurile), mânia, revolta împotriva onoarei și demnității, precum și un comportament, atitudine și conduită dintre cele mai rele.”

În învățăturile lui **Manna Herma Sistra** se pot citi următoarele:

„Femeia nu trebuie să aibă puterea de a decide, indiferent dacă este o fetiță, o tânără sau o femeie matură. Fetița se află sub comanda și puterea tatălui. O femeie măritată se află sub comanda și puterea soțului. O văduvă se află sub comanda și puterea fiilor ei și nu ar trebui vreodată să devină independentă (după moartea soțului ei). O văduvă nu trebuie să se recăsătorească după moartea soțului ei, ba mai mult, trebuie să refuze tot ceea ce îi place dintre mâncăruri, haine, găteali, până când va muri. O femeie nu trebuie să aibă în posesia sa nimic, iar

tot ceea ce câștigă sau achiziționează trebuie să intre imediat în stăpânirea stăpânului său, care este soțul.”

Doar în cazuri foarte rare, femeia a putut avea mai mult de un singur soț.¹ Fără îndoială, acest fapt a făcut ca ea să fie privită drept femeie ușoară de către întreaga societate.

Femeile în societatea chinezească

În societatea chinezească, femeile ocupau un loc neînsemnat și denigrant. Ele erau adesea angajate în cele mai disprețuite locuri de muncă și ocupau întotdeauna cele mai mici poziții. Copiii de sex masculin care se nășteau erau priviți întotdeauna ca daruri de la zei și tratați în consecință. În ceea ce privește fetițele care se nășteau, acestea trebuiau să îndure nenumărate greutăți, ca, spre exemplu, legarea picioarelor pentru a nu fugi sau alte astfel de obiceiuri².

Un proverb chinezesc spune:

„Ascult-o pe soția ta, dar nu crede niciodată ceea ce ea spune.”

Statutul femeilor în societatea chinezească nu era cu nimic mai bun decât al femeilor din societatea arabă preislamică sau din cea indiană.

Femeile în societatea greacă

În ceea ce îi privește pe greci, locul pe care femeile îl ocupau în cadrul societății era atât de degradant, încât bărbații considerau că ele nu sunt altceva decât o imagine a răului. Nu exista niciun fel de sistem care să protejeze femeia în cadrul societății. Lor li se nega dreptul la

---

¹ La aceasta se face referire în „*Intercastele hinduse, căsătoria în India*”, capitolul 3 [Forme de căsătorie], partea a doua, [Poliandria] de Haripada Chakraborti.

² Acest obicei era practicat și din motive estetice, fiind foarte apreciate și considerate a fi frumoase picioarele foarte mici, care semănau cu florile de lotus. (n.r.)

educație, achiziționarea sau vinderea oricărui tip de proprietate, de asemenea, erau lipsite de dreptul la moștenire și considerate asemenea minorilor, fără a avea vreun drept pentru a efectua orice fel de tranzacție privind posesiunile și averea. Femeile se aflau sub puterea decizională a bărbaților pentru întreaga viață. Divorțul era un drept absolut al bărbaților. Situația femeilor în societatea grecească i-a făcut pe unii gânditori greci să afirme:

„Numele femeii trebuie închis în casă, la fel cum trebuie să se întâmple cu trupul lor.”

Cunoscutul gânditor francez **Gustave Le Bon** a vorbit despre statutul femeilor în societatea grecească în cartea sa, *Civilizație arabă*:

„În general, grecii considerau că femeia este cel mai neînsemnat lucru dintre toate lucrurile neînsemnate existente. Ele nu erau considerate a avea vreo altă utilitate cu excepția reproducerii și a îngrijirii de treburile gospodărești. Dacă o femeie aducea pe lume un copil urât, cu retard sau handicap, bărbatul avea libertatea de a ucide copilul (nedorit).”

Binecunoscutul orator grec, **Demostene**, a afirmat:

„Noi, bărbații greci, preferăm compania femeilor ușoare pentru a ne satisface plăcerile sexuale; iubitele să aibă grijă de ceea ce avem nevoie zilnic, și ne căsătorim doar pentru a putea avea copii legitimi.”

Din acest dublu standard licențios, ca și din moralitatea depravată, putem observa ce „noroc” puteau avea femeile într-o astfel de societate, bazându-ne tocmai pe ceastă declarație, a unuia dintre cei mai mari gânditori ai lor.

Femeile în societatea romană

De asemenea, femeia în societatea romană ocupa o poziție inferioară printre ființele umane, considerată a nu fi capabilă să se ocupe de vreun lucru singură. Toată autoritatea se afla în mâinile bărbaților, care se ocupau în totalitate de toate afacerile publice și private. Bărbații aveau chiar dreptul de a își condamna soțiile la

moarte, în cazul în care erau acuzate de anumite crime. De asemenea, dreptul bărbaților în societatea romană mergea până acolo încât puteau să își vândă soția, să o supună la diferite forme de tortură drept pedeapsă, să o trimită în exil sau să o ucidă. Femeile din societatea romană trebuiau să se supună în totalitate comenzilor și dorințelor soților. Ele nu aveau niciun fel de drept de moștenire.

Femeile din societatea evreiască

Statutul femeilor din societatea evreiască nu era cu nimic mai presus decât al celor descrise mai înainte. În Vechiul Testament, femeile sunt descrise după cum urmează:

„M-am apucat și am cercetat toate lucrurile, cu gândul să înțeleg, să adâncesc și să caut înțelepciunea și rostul lucrurilor; și să pricep nebunia răutății și rătăcirea prostiei. Și am găsit că mai amară decât moartea este femeia, a cărei inimă este o cursă și un laț și ale cărei mâini sunt niște lațuri...” [Ecleziastul, 7:25]

De asemenea, în ***Septuaginta*** se spune:

„Dacă un om își va vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum ies robii. ~ Dacă nu va plăcea stăpânului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul s-o vândă unor străini, dacă nu-și va ține cuvântul. ~ Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor. ~ Dacă-și va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintâi din hrană, din îmbrăcăminte și din dreptul ei de soție. ~ Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși, fără nicio despăgubire, fără sa dea bani.” [Exod, 21:7-11]

Astfel, dacă o evreică se căsătorea, tutela sa era transmisă de la tatăl la soțul ei, devenind proprietatea acestuia, la fel ca și casa, sclavii, servitoarele, banii sau averea sa.

Învățăturile și legile evreiești interziceau fiicelor să își moștenească tații dacă aceștia aveau și băieți. În Vechiul Testament, în ***Septuaginta***, scrie:

„Și să vorbești copiilor lui Israel: «Dacă un om bărbat moare și nu are niciun fiu, atunci moștenirea sa poate trece fiicei sale.»”
[Numere, 27:8]

Mai mult, bărbații evrei nu dormeau niciodată în același pat cu o femeie aflată la menstruație, nici nu mâncau sau beau în preajma ei. Ei se izolau în totalitate de o femeie aflată la menstruație până când aceasta se curăța în mod complet.

Femeile în societatea creștină

Preoții creștini considerau femeia a fi sursa „păcatului original” și sursa tuturor catastrofelor care se petrec în lume. Din acest motiv, relațiile fizice dintre femei și bărbați au fost considerate în mod tradițional ca fiind „obscene” sau „murdare” chiar dacă acestea erau practicate în cadrul unor relații oficiale sau fără a avea un contract oficial de căsătorie.

Saint Tertulian a spus:

„Femeia este calea lui Satan către inima bărbatului, care îl împinge pe bărbat către «Arborele blestemat». Femeia încalcă legile lui Dumnezeu și denaturează imaginea lui (a bărbatului).”

Wieth Knudesen, un scriitor danez, a ilustrat statutul femeii în Evul Mediu, spunând:

„Conform credinței catolice, care consideră femeia a fi un cetățean de mâna a doua, ea a primit o foarte mică îngrijire și atenție.”

În 1586, în Franța s-a ținut o conferință pentru a se stabili dacă femeia poate fi considerată a fi o ființă umană sau nu. Concluzia acestei conferințe a fost următoarea:

„Femeia este o ființă umană, dar ea a fost creată pentru a-l servi pe bărbat.”

Cu toate acestea, cei prezenți la conferință au aprobat drepturile femeii ca ființă umană, un lucru care era considerat înainte îndoielnic. Mai mult decât atât, cei care au fost la această conferință, nu au decis

pentru drepturi depline ale femeii, ci, mai degrabă, aceasta era considerată ca o adeptă a bărbatului și o servitoare fără drepturi personale. Această decizie a fost în vigoare până în anul 1938, când, pentru prima dată, un decret a fost emis pentru a abroga toate legile care interziceau femeilor să conducă propriile afaceri financiare și să-și deschidă un cont bancar pe numele lor.

Europenii au continuat discriminarea împotriva femeilor, privându-le de drepturile lor pe toată perioada Evului Mediu. Este de asemenea surprinzător că legile englezești au închis ochii atunci când se practica vinderea soțiilor. Ruptura dintre cele două sexe, bărbați și femei, a continuat să se adâncească atât de mult încât femeile au ajuns total sub dominația bărbaților. Femeile au fost lipsite total de drepturile și de tot ceea ce posedau. Tot ceea ce ea posedea, îi aparținea soțului. De exemplu, până de curând, conform legii franceze, femeile nu erau considerate a fi capabile să ia propriile decizii financiare în ceea ce privește proprietățile lor. Putem citi articolul 217 din legea franceză, care spune:

„O femeie căsătorită nu are dreptul de a vinde, transfera, deține cu sau fără plată, fără ca soțul să participe la contractul de vânzare sau fără acordul lui scris, chiar dacă prin contractul de căsătorie se stipulează că trebuie să existe o separare totală între ceea ce dețin cei doi soți și în ceea ce privește proprietățile celor doi.”

În ciuda tuturor modificărilor și amendamentelor care au intervenit în această lege franceză, încă putem observa cum aceste legi afectează femeile căsătorite din societatea franceză. Este o formă de sclavie moderna. Mai mult o femeie căsătorită își pierde numele de familie în momentul în care semnează contractul de căsătorie. Soția trebuie să poarte numele de familie al soțului. Bineînțeles, aceasta arată că femeia își va urma soțul și își va pierde identitatea personală

Bernard Shaw, binecunoscutul scriitor englez, a spus:

„În momentul în care o femeie se căsătorește, tot ceea ce ea deține trece în posesia soțului în acord cu legea englezească.”

De asemenea, există cea mai mare nedreptate care li s-a impus femeilor din societatea vestică și anume, ideea că o căsătorie trebuie să dureze etern, în conformitate cu legile morale și religioase. Nu există dreptul la divorț (cel puțin în cadrul religiei catolice). Soțul și

soția se pot separa doar fizic. Această separare este posibil să fii contribuit la dezintegrarea socială și corupție, ca spre exemplu: a avea o aventură, amante, iubiți; făcând posibilă existența prostituției, ca și relațiilor dintre aceleași sexe. Mai mult, unei văduve nu i se acordă posibilitatea de a se recăsători și să ducă o viață maritală normală după moartea soțului ei.

Fără îndoială, ceea ce numim civilizație modernă în Vest și care pare să domine întregul glob, se apropie de tradițiile grecești și romane în ceea ce privește bazele sale civile, și de civilizația iudeo-creștină în ceea ce privește ideologiile religioase. Ca urmare a efectelor treptate de modernizare tehnologică și socială, ca și a reacțiilor naturale așteptate, abuzurile menționate mai sus, conduc, în mod constant la: mișcări pentru obținerea drepturilor femeii, conduse de gânditori, educatori, lobby-iști, ca și de activiști pentru drepturile femeii. Evoluția acestui lucru a dus la manifestări și în alte direcții, ele cerând drepturi egale și eliberarea de sub șovinismul și abuzurile masculine. În multe dintre societățile moderne seculare, femeilor le-au fost acordate, într-adevăr, numeroase drepturi egale cu bărbații, însă, în același timp, egalitatea le-a condus către molestare și standarde duble, mergând către o cultură imorală materialistă, care o expune ca obiect sexual, ca obiect menit vânzării, de contractat sau de închiriat. Această scindare a intervenit în unitatea familiei și a răspândit imoralitatea sexuală, avortul, homosexualitatea, ca și deviațiile de la lege cauzate de libertatea sexuală; toate acestea conducând la câteva reacții împotriva unei astfel de societăți, mai ales din partea conservatorilor religioși, însă se pare că tendințele sunt mult prea puternice pentru a le întoarce spatele.

În acest context global și plecând de la această moștenire istorică, vom prezenta drepturile de bază ale femeii în Islam și vom facem lumină în privința unor neînțelegeri, din dorința de a arăta superioritatea urmării Călăuzirii lui Allah Preaînaltul, care este mult mai bună decât cea a oamenilor, care se lasă conduși de capriciu și de dorință.

Drepturile femeii în Islam

(drepturi generale, drepturile femeilor ca fiice, surori, soții, mame, rude și vecine)

Islamul se ocupă cu femeile în mod cuprinzător, în contextul relației ei cu Allah, Creatorul și Domnul său, cu ea, ca parte a umanității, și cu bărbatul, partenerul și soțul ei, în familie. În timpul prezentării de mai jos, păstrați în minte drepturile pe care alte societăți le-au oferit femeilor în comparație cu drepturile pe care Islamul le-a acordat femeilor. Este de remarcat faptul că învățăturile Islamice sunt atente la nevoile și drepturile pe care ***sexul slab*** le are de-a lungul vieții: ca fiica, soră, soție, mamă și ca membră a societății Islamice.

Egalitatea femeilor și a bărbaților în Islam și natura complementară a unuia față de celălalt

Într-un anumit sens, egalitatea dintre bărbați și femei este posibilă, pentru că sunt amândoi ființe umane, cu același suflet, creier, plămâni, membre etc. În alt sens, egalitatea dintre bărbați și femei este imposibilă și absurdă, datorită diferențelor naturale care există între ei, din punct de vedere al calităților fizice, mentale, emoționale și psihologice, înclinațiilor și abilităților. Observând aceste două aspecte, trebuie să ne gândim până unde merge egalitatea și în ce constă complementaritatea dintre ei.

Dacă egalitatea totală între membrii aceluiași gen nu este posibilă, din cauza diferențelor naturale privind puterea și calitățile existente, atunci este cu totul imposibil să existe egalitate între bărbații și femei. Allah Preaînaltul și Atoateștiutorul spune în Coranul cel Glorios:

„Și din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați!” [Coran, 51:49]

Chiar și atomii au această calitate dublă, interrelaționând și având roluri complementare, jucate de particule pozitive și negative ale ionilor, și, cu toate acestea, toți sunt parte al aceluiași sistem, numit baza binară a vieții. Multe dintre ființele vii existente au parte masculină și parte feminină pentru reproducere. Așa cum ne învață biologia, toate mamiferele au structuri moleculare și glandulare, care determină diferențele de gen. Aceste diferențieri fizice, psihice și de sex au efectele lor concrete asupra altor sfere ale vieții.

Este normal ca un bărbat să aibă anumite nevoi și să găsească împlinirea într-o femeie, iar o femeie să găsească împlinirea într-un bărbat, din moment ce aceștia sunt creați unul din celălalt și unul pentru celălalt. Amândoi sunt legați în mod inseparabil unul de celălalt. Niciunul dintre ei nu poate găsi fericirea de unul singur, de aceea, se simt împliniți sunt unul în compania celuilalt, uniți legal și onorabil, ca soț și soție, așa cum ne spune și Allah Preaînaltul în Cartea Sa cea Nobilă:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți unii pe alții. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoatestiutor și Bineștiutor [’Alim, Khabir].” [Coran, 49:13]

În multe cazuri, Islamul tratează femeile în mod egal cu bărbații. Unele dintre ele sunt prezentate mai jos. Despre altele, vom discuta în secțiunile următoare, extinzând aceste teme, în diferite contexte.

1) Femeile și bărbații sunt egali din punct de vedere al umanității lor. Islamul nu plasează femeia într-o anumită categorie, numind-o, spre exemplu, sursă a răului, vinovată de „păcatul originar”, care a determinat alungarea pentru totdeauna din Paradis a lui Adam (Pacea fie asupra lui!) sau să o numească sursă a răului, deoarece ea este cea care a pierdut cutia Pandorei, răspândind, astfel, toate relele din lume, așa cum spun unele doctrine religioase.

Allah Preaînaltul și Gloriosul spune în Coranul cel Nobil:

„O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! ...” [Coran, 4:1]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune în Gloriosul Coran:

„Oare omul își închipuie că el va fi lăsat de izbeliște? ~ Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată? ~ Apoi a fost un cheag de sânge, apoi [Allah] l-a plămădit și i-a dat chip armonios ~ Și oare Allah nu a făcut din el o pereche – bărbat și femeie? ~ Și oare Cel ce a făcut asta [Allah] nu are putere să-i învie pe cei morți?” [Coran, 75:36-40]

Prin aceste versete, Allah Preaînaltul a arătat faptul că El a creat ambele sexe dintr-o singură sursă. Nu există niciun fel de diferență între bărbați și femei în ceea ce privește natura lor, iar unul îl completează pe celălalt, ca ființe complementare ale aceleiași specii. *Islamul a interzis și abrogat toate legile nedrepte existente înainte, care spuneau că femeia este inferioară din punct de vedere a naturii și a calităților sale.* Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, femeile sunt jumătățile bărbaților, asemenea fraților gemeni.”

(relatat de Ahmad)

2) Egalitatea în îndeplinirea îndatoririlor și a practicilor religioase atât pentru bărbați, cât și pentru femei. Mărturisirea de credință (Sheheda), Rugăciunea (As-Salat), caritatea obligatorie (Az-Zakat), Postul (As-Siyam), Pelerinajul (Hajj) sunt cerute în mod egal pentru ambele sexe. În unele cazuri, aceste cerințe sunt un pic mai reduse pentru femei, tocmai pentru a le ușura anumite greutăți. Spre exemplu, ținând cont de sănătatea ei psihică și de starea ei fizică, femeia aflată la menstruație sau cea aflată în perioada postnatală, este scutită de obligația de a se ruga și de a posti. Ea trebuie să recupereze zilele de Post pierdute după ce perioada de menstruație sau cea postnatală ia sfârșit, însă nu și Rugăciunile pierdute, pentru că aceasta ar fi o povară prea mare.

3) Egalitate în tratament – atât femeile, cât și bărbații primesc aceeași răsplată pentru ascultare și aceleași pedepse pentru neascultare, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, așa cum ne spune Allah Preaînaltul în Coranul cel Glorios:

„Noi vom învia, pentru o viață minunată, pe orice credincios, bărbat ori femeie, care a făcut bine. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.” [Coran, 16:97]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.” [Coran, 33:35]

4) Egalitate în îndeplinirea obligațiilor morale – Femeile au aceleași obligații morale și aceleași drepturi generale ca și bărbații în ceea ce privește păstrarea castității, integritatea, onoarea și respectul personal etc. Nu sunt admise standardele duble. Prin urmare, oricine acuză în mod fals o femeie de adulter sau de orice alt fel de păcat trupesc este acuzat în mod public, la fel ca și un bărbat. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Biciuți-i cu optzeci de bice pe cei care le învinuiesc pe femeile cinstite și apoi nu pot veni cu patru martori. Să nu mai primiți mărturia lor niciodată, căci ei sunt nelegiuți.” [Coran, 24:4]

5) Egalitate în privința accesului la calificare – Femeile sunt la fel de calificate ca și bărbații și le este permis să se angajeze în tranzacții financiare și să dețină proprietăți. Conform Legislației Islamice, femeile pot deține proprietăți, pot cumpăra, vinde și să se angajeze în tranzacții financiare fără să aibă nevoie de tutelă, fără a avea restricții sau limitări – o situație nemaiauzită în multe societăți până în timpurile moderne.

6) Comportamentul corect al bărbatului impune respectul unanim – Islamul arată că un bărbat care apreciază, respectă și tratează femeia drept și pe deplin, are o personalitate sănătoasă și cinstită, în

schimb, un bărbat care se poartă rău cu ele este nedrept și demn de dispreț. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai desăvârșit credincios este acela care are cel mai bun caracter, iar cel mai bun dintre voi este acela care este cel mai bun cu femeile din familia lui.”

(relatat de Tirmidhi)

7) Egalitate în privința dreptului la educație și la dezvoltarea personală – Islamul acordă aceleași drepturi femeilor ca și bărbaților în ceea ce privește educația și dezvoltarea. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), așa cum a fost relatat și autentificat de savanți ai tradiției profetice, a spus:

„Căutarea cunoașterii este obligatorie pentru fiecare musulman (atât pentru bărbați, cât și pentru femei).”

(relatat de Ibn Majah și Al-Bayhaqi)

Toți învățații musulmani au fost de acord că semnificația cuvântului «musulman», atunci când este folosit în scripturile revelate, include atât bărbații, cât și femeile, așa cum am arătat mai sus. Astfel, Islamul acordă femeilor același drept la învățământ pentru a înțelege obligațiile religioase și sociale, obligându-le în același timp să-și educe copii în cea mai bună manieră, în concordanță cu principiile Islamice corecte. Desigur, femeile au obligații clare în creșterea copiilor, care sunt proporționale cu abilitățile lor, iar bărbații au obligații complementare de finanțare, protecție, și ca o însumare a obligațiilor lor, menținerea unității familiei.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Oricine are grijă de două fete până când ajung la pubertate, el și cu mine vom veni în Ziua Învierii așa.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) apoi și-a alăturat degetele ilustrând acest lucru.”

(relatat de Muslim)

Despre fetele sclave, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricine are o fată la el (aflată sub tutela sa), o instruieste spre cel mai bun comportament, o educă foarte bine, apoi o eliberează și se căsătorește cu ea, va avea răsplată dublă.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

8) Egalitate în privința responsabilității în societate – Bărbații și femeile, conform celor mai bune pregătiri, au obligativități și responsabilități similare în reformarea și corectarea societății. Bărbații și femeile au pe umerii lor responsabilitatea de a impune binele și de a interzice răul, așa cum Allah Preaînaltul a stabilit în Coran:

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], aduc Dania [*Az-Zakat*] și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi îndurător, căci Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].”
[Coran, 9:71]

9) Echitabilitate în privința moștenirii – Bărbații și femeile au drepturile stabilite și bine determinate pentru a primi echitabil partea lor din avere, la fel cum ei sunt obligați să plătească *Zakatul* (caritatea obligatorie) calculat. Toți învățații musulmani sunt de acord în unanimitate asupra acestui subiect. Femeia are stabilită partea ei de moștenire, așa cum se va discuta în detaliu mai târziu, ceea ce a fost un drept de neconceput în multe societăți.

Allah Preaînaltul spune:

„Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele; asemenea le revine și femeilor o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele, de va fi puțin ori mult, partea este hotărâtă.” [Coran, 4:7]

10) Egalitate în acordarea refugiului – O femeie, la fel ca și un bărbat, poate oferi cuiva dreptul de a căuta refugiu și protecție printre musulmani. Allah Preaînaltul spune:

„Și dacă vreunul dintre inchinător la idoli te roagă să-i dai adăpost, dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă Cuvântul lui Allah, apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost, căci ei sunt un popor care nu știe.” [Coran, 9:6]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„...și protejarea musulmanilor este una, și cel mai mic dintre ei poate oferi protecție; și oricine încalcă dreptul unui musulman, asupra lui se abate blestemul lui Allah, al Îngerilor Săi și a tuturor oamenilor, și nici căința nici răscumpărarea nu este acceptată pentru el..”

(relatat de Bukhari)

Acest lucru este dovedit, de asemenea, de cunoscuta poveste al lui Um Hani' (mama lui Hani') care, atunci când a oferit protecție unui politeist, care a căutat refugiu, în ziua cuceririi Meccăi, după ce ruda sa a amenințat că-l omoară (pentru o dușmănie trecută),

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Noi protejăm și oferim refugiu, oricui tu oferi refugiu, o, Um Hani'.”

(relatat de Bukhari)

Acestea sunt doar câteva din drepturile, menționate aici ca exemplu, rezumate pentru a arăta caracterul cuprinzător al Jurisprudenței Islamice.

Drepturi ale femeilor în diferite etape ale vieții (copilărie, adolescență și maturitate)

Allah, Mărețul, a declarat în Coranul cel Glorios referitor la necesitatea și importanța îngrijirii perfecte a nou-născutului, la care trebuie să aibă dreptul fiecare copil:

„Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare!” [Coran, 17:31]

Islamul cere părinților să dea copiilor nume frumoase, să aibă grijă de ei, de nevoile lor, să le ofere în mod rezonabil, în funcție de venituri, un mod de viață decent, respectabil și onorabil.

Și tradiția profetică autentică spune:

„Cu adevărat Allah a interzis pentru voi să fiți neascultători și nerecunoscători față de mamele voastre, sau să vă îngropați fiicele de vii..”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Astfel, ele au dreptul la prețul sângelui, așa cum a fost relatat de Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!):

„Două femei din tribul Huthail s-au luptat, iar una a aruncat spre cealaltă o piatră ucigând-o la fel și ceea ce era în pânțele ei, așa că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a hotărât ca plata pentru vărsarea sângelui este un sclav sau sclavă, și plata pentru vărsarea sângelui unei femei (100 cămile femele) trebuie plătit unui membru al tribului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah cel Glorios declară în Nobilul Coran:

„Mamele [divorțate] îi alăptează pe copiii lor doi ani încheiați, pentru cei care voiesc să se împlinescă timpul alăptării. Iar tatălui îi revine datoria de a le asigura întreținerea și îmbrăcămintea după cuviință, căci nici unui suflet nu i se impune decât atât cât îi stă în putință...” [Coran, 2:233]

Îngrijirea și protejarea este cel mai important drept al copiilor după dreptul la alăptare. Mama are dreptul la custodia copilului, băiat sau fată, în primii ani de viață, până la 13, 14 ani. Acest lucru se aplică, în special în cazurile de divorț din cauza diferențelor esențiale dintre părinți. Islamul dă dreptul mamei la custodia copilului în perioada primelor ani de viață, deoarece, ea în general, are mai multă grijă și este mult mai atentă la nevoile copilului.

'Abdullah ibn Amr a relatat că o femeie a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) plângându-se de soțul ei:

„«Pânțele mele a purtat copilul când era făt, sânul meu l-a alăptat când era mic, poala mea l-a legănat o perioadă lungă de

timp. Acum tatăl lui divorțează de mine și vrea să-l îndepărteze de mine!»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Meriți custodia copilului atâta timp cât nu te recăsătorești.»”

(relatat de Abu Dawud și alții)

Părinții sunt obligați să-și trateze toți copiii cu milă și compasiune.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a sărutat pe Hasan ibn Ali (nepotul lui) în prezența lui Aqra’ ibn Habis At-Tamimi care a spus: «Am zece copii și niciodată nu i-am sărutat pe nici unul dintre ei.»

La care Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a uitat la el spunându-i: «Cine nu are milă, nu primește milă.»”

(relatat de Bukhari)

Legea Islamică stabilește că părinții trebuie să aibă o deosebită grijă și să acorde atenție maximă copiilor lor, și mai ales fetelor datorită nevoilor speciale ale acestora.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de asemenea, a spus:

„«Oricine are grijă de două fete până când ajung la pubertate, el și cu mine vom veni în Ziua Învierii așa.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a alăturat apoi degetele ilustrând acest lucru.”

(relatat de Muslim)

Legile și învățăturile Islamice stabilesc ca părinții să-și crească copii în cel mai bun mod și să le ofere o educație solidă, utilă și sănătoasă. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Este păcat pentru o persoană să-i neglijeze pe cei de a căror îngrijire este responsabil.”

(relatat de Muslim)

Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fiecare dintre voi este un păstor și fiecare dintre voi este responsabil pentru cei care sunt în grija lui. Un conducător este un păstor și este responsabil pentru oamenii lui. Un bărbat este un păstor pentru familia lui și este responsabil pentru ei. O femeie este un păstor în casa soțului ei și este responsabilă pentru tot ceea ce se află în grija ei. Un slujitor este un păstor al bogăției stăpânului său și este responsabil pentru tot ceea ce se află în grija lui. Fiecare dintre voi este un păstor și fiecare dintre voi este responsabil pentru orice se află sub grija voastră.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Islamul poruncește dreptate în toate aspectele vieții, și această hotărâre generală este aplicată față de toți copiii indiferent de sexul lor. Allah Mărețul a declarat în Coranul cel Nobil:

„Allah poruncește dreptatea, plinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.” [Coran, 16:90]

Aishah, soția Profetului și mama credincioșilor (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„O femeie săracă, ținând în brațe două fetițe, a venit la ușa mea. Le-am oferit trei curmale (deoarece nu am avut nimic altceva). Ea a dat fiecărei fetițe câte o curmală și a ridicat a treia curmală spre gură ca să o mănânce. Ambele fiice au mai cerut să mănânce, așa că a împărțit ultima curmală în două jumătăți și a dat fiecăreia câte o jumătate. Am admirat ceea ce a făcut această femeie și am povestit Profetului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care, după ce a ascultat, a spus: «Cu adevărat Allah a poruncit paradisul pentru fapta ei.» sau «A eliberat-o din focul Iadului pentru fapta ei.»”

(relatat de Muslim)

Sau în altă relatare autentică el a spus la sfârșit:

„Oricine este încercat prin greutatea în îngrijirea acestor fiice, ele îl vor adăposti de focul Iadului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Islamul cheamă la echitate atât materială cât și emoțională în îngrijirea și educarea de către ambii părinți a copiilor, indiferent de sexul acestora. Unui băiat nu trebuie acordat o atenție specială față de o fetiță sau invers.

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus unui companion, care a făcut un cadou numai unuia dintre copii săi:

„«Ai dat la toți copiii tăi la fel?»»

El a spus: «Nu.»

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a continuat: «Teme-te de Allah și fi drept față de toți copiii tăi.»»

(relatat de Muslim)

Islamul subliniază importanța îngrijirii orfanilor. Faptul că este orfan are un impact negativ atât mental, cât și spiritual și emoțional asupra copilului. Această stare poate cauza deviații comportamentale în timp, în special dacă societatea în care trăiește nu-i oferă atenția cuvenită, nu-i satisface nevoile, să fie binevoitoare și miloase cu el. Islamul acordă o atenție deosebită bunăstării orfanilor, băieți sau fete în aceeași măsură.

Islamul cere ca rudele de gradul întâi să aibă grijă de orfan. Dacă nu există, atunci această responsabilitate revine reprezentanților statului, ca să se ocupe de gestionarea problemelor lor și să le ofere protecție. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Cât despre orfan, pe el nu-l oprima!” [Coran, 93:9]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune în Gloriosul Coran:

„Cei care mănâncă bunurile orfanilor pe nedrept, aceia mănâncă în pântecele lor foc și ei vor arde în Iad.” [Coran, 4:10]

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, eu vă spun despre importanța drepturilor pe care le au două persoane slabe: orfanul și femeia.”

(relatat de Hakim și Tabarani)

Aici, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) subliniază păcatul major ce se săvârșește în cazul comiterii unui rău sau al unei nedreptăți acestor două categorii de persoane, din cauza slăbiciunii lor în societate, de multe ori ei fiind neglijați și drepturile lor încălcate.

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), de asemenea, a spus:

„«Evitați cele șapte păcate mari care aduc distrugerea.»»

Companionii au întrebat: «O Profet al lui Allah! Care sunt aceste păcate?»»

El a spus: «A face asociați lui Allah în adorare, practicarea vrăjitoriei, a omorî un suflet fără niciun motiv justificat, să practice cămătăria, să mănânce averea orfanilor, să fugă de pe câmpul de luptă și să acuze o femeie inocentă, castă și credincioasă de adulter.»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Multe alte declarații profetice îndeamnă musulmanii să sponsorizeze orfanii, să aibă grijă de ei, să fie buni cu ei și să își arate dragostea și afecțiunea față de ei. Spre exemplu, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în acest sens:

„«Eu și tutorele unui orfan suntem ca acestea două în Paradis.» Și a arătat această distanță prin unirea degetului arătător cu cel mijlociu.»

(relatat de Bukhari)

Islamul are grijă de copiii ilegitali, care au ajuns în această situație nu din vina lor, ci a părinților care nu au dorit să îi recunoască. Guvernul din țările musulmane este obligat să aibă grijă de astfel de copii la fel ca și de orfani, astfel încât și aceștia să devină, prin Voia lui Allah Preaînaltul, membri obișnuiți și benefici ai societății. În acest sens, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, ca o regulă generală a bunăvoinței:

„...veți avea o răsplată pentru fiecare faptă bună pe care o faceți pentru orice ființă.”

(relatat de Bukhari)

Jurisprudența Islamică îl obligă pe tată (sau pe tutore) să își întrebe fetele atunci când este vorba de căsătorie, deoarece opinia ei este deosebit de importantă pentru a exista un mariaj valid. Ea este liberă de orice fel de constrângere și, prin urmare, poate accepta sau refuza propunerea.

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«O femeie divorțată sau o văduvă nu trebuie să fie căsătorită fără a avea permisiunea ei, iar o tânără virgină nu trebuie să intre într-o căsătorie fără acordul ei.»

Oamenii au întrebat: «Și cum anume vor aproba ele, o, Profetule?»

El a răspuns: «Prin tăcere (din cauza timidității, dar pe fața ei nu se citește dezaprobarea)»

(relatat de Bukhari)

Imam Ahmad și alții au relatat că Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„O femeie a venit la Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Profet al lui Allah! Tatăl meu mi-a cerut să mă căsătoresc cu un nepot al său, pentru a ridica statutul lui social.»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a lăsat hotărârea în mâinile ei, dacă acceptă sau respinge căsătoria. Femeia i-a spus: «Sunt de acord cu ceea ce tatăl meu mi-a propus să fac, însă am vrut să le învăț pe celelalte femei că tații lor nu au niciun drept în acest sens (să le oblige să se căsătorească cu oricine doresc ei).»

(relatat de Ahmad)

Acest lucru este posibil deoarece fiicele sunt prețioase, așa cum Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-o relatare autentică:

„Nu le forțați pe fiice în orice lucru, pentru că fetele sunt prețioase și o companie încântătoare.”

(relatat de Ahmad)

Femeia – soție

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soții, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.” [Coran, 30:21]

Unul dintre cele mai mari semne ale Bunăvoinței, Milei și Puterii lui Allah Preaînaltul, este acela că El, Gloriosul, a creat perechi pentru oameni, unul provenind din celălalt, astfel încât ei să își fie mângâiere, mulțumire și companie unul celuilalt.

Baza societății este familia, iar soțul și soția sunt co-parteneri în cadrul acesteia, iar pe aceste considerente este clădită familia musulmană. Pentru succesul familiei și liniștea casei, Islamul asigură fiecăruia dintre soți anumite drepturi și îndatoriri. În cele ce urmează, vom urmări numai *drepturile soției*.

1. Zestrea (Mahr)

Zestrea este dreptul oricărei mirese în momentul în care se căsătorește. Contractul de căsătorie nu este considerat legal și complet fără a avea specificată zestrea. Acest drept nu poate fi omis, chiar dacă mireasă aprobă acest lucru, atunci când contractul de căsătorie este întocmit. Această zestre îi aparține femeii pe întreaga perioadă a căsătoriei, iar ea are dreptul de a face tot ceea ce dorește cu aceasta, la fel ca și cu toate lucrurile pe care le deține după ce contractul de căsătorie a fost întocmit. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Și oferiți femeilor zestrea (Mahr-ul) de bună-voie, iar dacă ele se lipsesc – nesilite – de ceva, atunci voi cheltuiți-o după cum doriți, cu plăcere!” [Coran, 4:4]

Soțul nu are dreptul să ia nimic înapoi din zestrea pe care a oferit-o soției, chiar dacă el va decide mai târziu să divorțeze, așa cum Allah, Gloriosul, spune în Coranul cel Glorios:

„Dacă vrei să schimbi o soție cu altă soție [prin divorț] și i-ai dat uneia dintre ele un qintal, nu luați nimic din el înapoi. Oare [voiți voi să-l] luați înapoi cu clevetire și cu păcat învederat?! ~ Cum să-l luați înapoi după ce v-ați bucurat împreună și ele au primit de la voi legământ sfânt?” [Coran, 4:20-21]

Acest verset indică sacralitatea extraordinară pe care o au jurămintele maritale și intimitatea relației de căsătorie, precum și dreptul de a păstra zestrea chiar și în caz de divorț. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au preacurvit, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă le urâți... însă cum puteți urî ceva în care Allah a pus atâta bine?” [Coran, 4:19]

Acest verset asigură drepturile femeii și dreptate completă, chiar dacă bărbatul nu o place dintr-un anumit motiv. De asemenea, acest lucru este menționat și într-un hadith autentic în care Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Un credincios nu trebuie să urască o credincioasă (spre exemplu, pe soția sa); dacă lui nu-i place o caracteristică a sa, cu siguranță va fi mulțumit de alte caracteristici ale ei.”

(relatat de Muslim)

2. Suportul financiar

Soțul trebuie să asigure mijloace de existență onorabile și suficiente pentru gospodăria sa, în conformitate cu statutul și mijloacele sale. Allah Preaînaltul spune:

„Cel care trăiește în îndestulare, să plătească după puterea sa. Cel care nu are decât cele necesare pentru trai, să plătească după cum i-a dat Allah. Allah nu împovărează pe nimeni decât pe măsura putinței pe care i-a dat-o. Și Allah va face să vină după strâmtoare belșug.” [Coran, 65:7]

Dacă un om este suficient de bogat, însă refuză să-și cheltuiască bogăția în beneficiul familiei sale, în conformitate cu mijloacele sale de existență, iar soția a reușit să ia o parte din avere, ea își poate satisface nevoile sale și pe cele ale copiilor, evitând risipa și extravaganta.

Hind bint 'Utbah a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), plângându-se de soțul ei:

„«Soțul meu este zgârcit și nu cheltuie suficient cu mine și cu copiii săi.»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Ia ceea ce este suficient pentru tine și copiii tăi, în limite potrivite»

(relatat de Bukhari)

Dacă soțul întâmpină greutăți financiare mari și este aflat în imposibilitatea de a împlini în întregime nevoile familiei, sau în cazul în care a fost nevoit să stea departe de soția sa pentru un timp îndelungat, prin care aceasta a fost afectată, soția are dreptul de a cere ajutorul instanței, în cazul în care ea dorește să divorțeze, așa cum este precizat în cadrul Jurisprudenței Islamice.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a explicat acest lucru, spunând:

„Temeți-vă de Allah, în tot ceea ce are legătură cu femeile, deoarece le-ați luat prin jurământ în fața lui Allah și ați făcut legăturile cu ele legale prin Cuvântul Sacru al lui Allah: dreptul

vostru este ca nimeni dintre cei pe care nu îi plăceți să nu intre să stea pe patul (sau pernele) voastre; dacă acest lucru se întâmplă, atunci puteți să le loviți pe ele ușor (fără vătămare, aceasta însemnând o atingere ca un semn de supărare), iar dreptul lor este să le hrăniți și să le îmbrăcați în mod adecvat.”

(relatat de Muslim)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus companionului său, Sa’ad ibn Abi Waqqas (Allah să fie mulțumit de el!):

„Căută răsplata lui Allah chiar și atunci când cheltui o anumită sumă pentru familia ta, pentru că El te va răsplăti, chiar dacă este vorba de puțina mâncare pe care o pui în gura soției tale.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

3. Dreptatea, egalitatea și sinceritatea

Bărbații care sunt căsătoriți cu mai multe soții trebuie să se poarte cu dreptate, sinceritate și egalitate atunci când este vorba de relația lor cu ele. Aceasta se referă la hrană, haine, casă și timp, care trebuie împărțite în mod egal între ele, ca și legăturile și relațiile intime. Allah, Mărețul, spune:

„Iar dacă vă este teamă că nu veți fi drept cu orfanii, luați-vă soții după cum vă va plăcea , două ori trei ori patru femei, dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti [cu ele], atunci luați [una] singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte. Aceasta [este situația care] vă dă cea mai mică puțință de a purcede nedrept.” [Coran, 4:3]

Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care are două soții, dar cheltuie mai puțin pentru una în comparație cu cealaltă, va veni în Ziua Judecării cu o parte atârând.”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi și alții)

Acest lucru demonstrează faptul că soțul trebuie să se poarte cu dreptate, egalitate și sinceritate cu toate soțiile sale. El este avertizat cu privire la pedeapsa groaznică a paraliziei și a diformității în Ziua Judecării, la fel cum și el a paralizat și deformat drepturile soțiilor sale în această viață.

Este ilegal ca soțul să își maltrateze soția în orice mod: abuz, cu greutate, hărțuire, împovărare nejustificată, insulte, privarea de avere sau fonduri, interzicându-i să iasă din casă atunci când este permis etc. într-o încercare de a obliga să plătească cu tot ceea ce deține pe soțul său, astfel încât el să o elibereze prin divorț. Legea Islamică îi permite soțului să impună anumite restricții femeii în cazul în care aceasta are un comportament imoral și rușinos, dezonorându-l astfel atât pe el, cât și familia lui, fiind dăunătoare întregii societăți. Celor care continuă să se comporte indiscret, conducând la suspiciunea de infidelitatea reală, li se poate oferi libertatea prin divorț; la fel cum și ea poate cere „khul”, care înseamnă dizolvarea căsătoriei, în cazul unui comportament inadecvat din partea soțului.

4. Protecția și întreținerea soției

Soțul trebuie să își protejeze și să își apere soția și copiii prin orice mijloace de orice fel de rău sau act imoral care ar putea să aibă loc. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt Îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.” [Coran, 66:6]

Toți cei care protejează de fapte ilegale și rușinoase sunt de laudat, așa cum Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Este un tip de temere pe care Allah o iubește și una pe care o urăște: cea pe care o iubește este cea referitoare la faptele

îndoielnice, iar cea pe care o urăște este cea referitoare la actele interzise fără nicio îndoială.”

(relatat de Abu Dawud și Nasa’i)

Anumite tipuri de temeri sunt acceptabile și laudabile, iar altele nu, așa cum Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a explicat într-una dintre relatările autentice:

„Cu adevărat Allah devine de temut și robul Său devine temător, iar Allah devine de temut când îl vede pe robul său făcând unul dintre lucrurile interzise...”

(relatat de Bukhari și Muslim)

5. Viața de familie

Soțul trebuie să locuiască alături de soția sa într-un mod onorabil, să se poarte bine unul cu altul și cu respect. El trebuie să mențină un aspect decent, curat și acceptabil atunci când se relaxează în interiorul gospodăriei sale, la fel cum i-ar plăcea ca soția sa să facă acest lucru pentru el, deoarece cei doi trebuie să își arate respect și decență unul celuilalt. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a explicat și încurajat comportamentul și caracterul bun:

„Cei mai buni credincioși sunt cei care au cel mai bun caracter, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu familiile lor.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Hibban)

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să își coasă hainele și să își repare pantofii, la fel și să își ajute soțiile la treburile zilnice. Soția sa, Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost odată întrebată:

„«Ce obișnuia să facă Mesagerul lui Allah atunci când se afla în casa sa?»

Ea a răspuns: «Obișnuia să aibă grijă de treburile gospodărești, iar atunci când auzea chemarea la Rugăciune, se ridica și pleca să se roage.»

(relatat de Bukhari)

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era întotdeauna plăcut, se purta cu bunătate și se îngrijea de toți, iar câteodată se juca și glumea blând cu membrii familiei sale. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Tot ceea ce nu înseamnă pomenirea lui Allah este doar amuzament și joacă cu excepția: a te juca și a glumi cu soția, a dresa calul cuiva, a merge între două locuri și a învăța pe cineva să înoate.”

(relatat de Nasa’i)

Acest lucru demonstrează că majoritatea distracțiilor și modurilor de amuzament sunt doar pentru joacă, un mod de a pierde timpul și, prin urmare, sunt lipsite de răsplată, cu excepția celor menționate mai sus, care sunt utile, legale, și care îndeplinesc scopuri valide, benefice. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este binecunoscut pentru veselia sa și pentru felurile de a glumi și a se juca cu familia sa. Un exemplu în acest sens este ceea ce Aishah, mama credincioșilor, (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să concureze cu mine, iar eu câștigam cursele până când am mai crescut și am început să mă îngraș. După ce am mai crescut puțin și m-am îngrășat, am concurat din nou, iar el a câștigat. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus la terminarea cursei: «Aceasta este pentru ceea ce a fost (victoria mea este revanșa față de victoria ta).»”

(relatat de Ahmad și Abu Dawud)

S-a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a stat pentru puțin timp într-o casă, alături de familia sa, vorbind cu ea, oferindu-le compania sa și purtându-se cu bunătate, înainte ca aceasta să meargă la culcare, apoi a făcut Rugăciunea de noapte. Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat într-o relatare autentică:

„Am dormit în casa Maimunei (mătușa sa și soția Profetului) într-o noapte, timp în care Profetul făcea Rugăciunea de seară. A

vorbit cu soția sa pentru o perioadă de timp, apoi a dormit. Târziu în noapte s-a trezit și s-a rugat, așa cum Allah i-a cerut.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.” [Coran, 33:21]

Așadar, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este cel mai bun exemplu care trebuie urmat de fiecare dintre noi. Musulmanii ar trebui să urmeze calea Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în toate lucrurile, personale sau publice, pe toată perioada vieții lor.

Toate secretele soției trebuie păstrate și ascunse de către soț, la fel ca și toate defectele sale. Niciunul dintre aspectele vieții personale nu ar trebui făcut public sau folosit ca subiect de conversație, nici măcar cu prietenii cei mai apropiați. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Printre cei mai răi oameni în fața lui Allah, în Ziua Judecării, este un bărbat care a avut relații intime cu soția sa sau o soție care a avut relații cu soțul său, apoi unul dintre ei dezvăluie intimitățile celuilalt.”

(relatat de Muslim și alții)

Este dreptul femeii căsătorite să petreacă noaptea alături de soțul ei și să se simtă împlinită în relațiile intime pe care le are cu acesta. Acesta este unul dintre cele mai mari drepturi în Islam, la fel cum și bărbatul are dreptul de a se simți total împlinit în relația pe care o are cu soția. Soțului i se cere și are obligația de a satisface nevoile intime ale soției sale, să îi satisfacă toate nevoile, astfel încât ea să nu fie nevoită să își satisfacă nevoile în altă parte, fie ca Allah să le ierte. Soția, la fel ca orice altă femeie, simte nevoia de a fi iubită, să fie tratată cu blândețe și să aibă împlinite toate nevoile ei naturale și psihice.

Islamul interzice bărbaților să se angajeze în acte de adorare sau de devoțiune, așa cum sunt Rugăciunile și Postul, într-un mod care i-

ar putea afecta în vreun fel de la satisfacerea nevoilor psihice, fizice și sociale ale soțiilor.

Salman Al-Farisi (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat cu privire la un incident celebru:

„Am mers să îl vizitez pe fratele meu întru credință, Abu Darda (Allah să fie mulțumit de el!) și la sosire am fost întâmpinat de soția sa, Umm Darda (Allah să fie mulțumit de ea!), care se afla într-o stare neîngrijită. Văzând aceasta, am întrebat-o: «Ce se întâmplă cu tine? De ce te afli în această stare și nu primești niciun fel de atenție din partea soțului tău?»

Ea mi-a răspuns: «Fratele tău, Abu Darda, nu este interesat de niciun aspect al acestei vieți. El își petrece noaptea în Rugăciune și ziua în Post.»

După sosirea lui Abu Darda, l-a salutat pe Salman și i-a oferit ceva de mâncare, la care Salman l-a întrebat: «De ce nu mănânci cu mine?»

Abu Darda a răspuns: «Postesc.»

Salman a spus: «Pe Allah, trebuie să rupi Postul și să mănânci cu mine.»

Abu Darda a întrerupt Postul și a mâncat cu Salman. El a petrecut noaptea cu Abu Darda, iar pe timpul nopții, cel din urmă s-a sculat pentru a face câteva Rugăciuni suplimentare, însă Salman l-a oprit: «Trupul tău are anumite drepturi asupra ta, Domnul tău are anumite drepturi asupra ta și familia ta are anumite drepturi asupra ta. Postește anumite zile și întrerupe Postul în alte zile, apropie-te de soția ta (pentru relații maritale). Garantează fiecăruia drepturile lor naturale!»

Chiar înainte de Răsărit, Salman i-a permis lui Abu Darda să se trezească și să meargă să se roage. Amândoi s-au ridicat, au făcut abluțiunea, au îndeplinit unele Rugăciuni, apoi au mers la moschee, pentru a face Rugăciunea de Fajr. După ce au terminat Rugăciunea împreună cu Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Abu Darda i-a povestit Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

despre cele întâmplate. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Salman a spus adevărul.»»

(relatat de Bukhari)

Ținând cont de nevoile soției, un bărbat nu trebuie să stea departe de casă pe o perioadă lungă de timp. Califul Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!), după ce s-a consultat cu fiica sa, Hafsa (Allah să fie mulțumit de ea!), cu privire la perioada în care o femeie îl poate aștepta răbdătoare pe soțul ei, a stabilit ca acest timp să fie de patru luni.

Abdur-Razaq și alții au relatat următoarea poveste celebră:

„Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) obișnuia să facă niște ronduri de noapte, când a auzit o femeie plângându-se:

«Noaptea a crescut și trecutul ei este întunecat și negru

Sunt nedormită de când nu am avut cu cine să mă joc, și nici iubit;

Dacă nu ar fi fost Domnul, al cărui Tron este mai presus de ceruri,

Părțile laterale ale acestui pat s-ar rostogoli, agita și tremura.»

Dimineața, a mers la ea și a întrebat-o despre motivul care a determinat-o să spună acest poem, iar ea i-a răspuns că soțul ei este plecat alături de soldați, într-o campanie care durează de foarte mult timp. Apoi, el s-a sfătuit cu fiica sa, Hafsa, despre perioada în care o femeie poate aștepta răbdătoare ca soțul ei să se întoarcă. După câteva momente de ezitare și de rușinare, timp în care el a convins-o că această întrebare este pentru binele întregii comunități musulmane, ea i-a spus că șase luni.”

După aceasta, Omar (Allah să fie mulțumit de el!) obișnuia să încheie o campanie înainte ca cele șase luni să se scurgă.

Această perioadă este aproximată în funcție de circumstanțe, care permit scurtarea sau lungirea acesteia. O femeie poate tolera absența soțului ei pentru mai mult de șase luni, sau îi poate cere să se întoarcă înainte ca această perioadă să se scurgă.

Soțul nu trebuie să refuze dreptul natural al soției decât dacă are un motiv valid. El nu trebuie să ia niciun fel de decizie financiară fără

a își întreba soția, cu excepția cazului în care aceasta îi permite. Soțul nu are dreptul să se ocupe de niciuna dintre activitățile financiare ale soției fără acordul acesteia.

De asemenea, el trebuie să se consulte cu soția sa în problemele majore ale vieții, ale copiilor, precum și alte probleme mutuale. Nu este înțelept să se impună voința unei singure persoane asupra altor membri ai familiei, fără a asculta opinia soției, atâta timp cât opinia ei este corectă și înțeleaptă. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a oferit un exemplu practic în acest sens: în ziua pactului cu tribul Quraish, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a poruncit companionilor să-și radă capetele pentru a ieși din starea de Ihram³, însă aceștia au fost prea lenți și nu s-au grăbit să facă ceea ce el le-a cerut. Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția sa, i-a spus să facă el întocmai și apoi să meargă afară la companionii săi. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut ceea ce ea i-a sugerat, iar când companionii au văzut gestul său, s-au grăbit și ei în ascultare.

Un soț trebuie să evite numărarea fiecărui incident minor pe care soția l-ar putea face. De exemplu, Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Un soț nu trebuie să se întoarcă din călătorie târziu în noapte (fără a o anunța pe soția sa în prealabil).”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Această recomandare este făcută pentru ca soția să își poată pieptăna părul și să se poată aranja, pentru ca soțul său să nu o găsească nepregătită, care ar putea fi, astfel, un motiv de nemulțumire pentru el. Desigur, cu tehnologia existentă în ziua de azi, soțul își poate anunța soția în avans, chiar dacă el sosește în timpul zilei sau pe timpul nopții.

Este obligația soțului să fie bun, blând, iubitor și să aibă grijă de soția sa. El trebuie să se poarte cu ea cu onestitate, decență, răbdare, grijă și trebuie să ia în considerare natura sa umană.

---

³ Ihram: Starea în care anumite lucruri devin interzise pentru un pelerin.

Sistemul de divorț în Islam este făcut în așa fel încât să protejeze drepturile și interesele femeilor și, de asemenea, oferind o mare oportunitate prin timpul îndelungat acordat reconcilierii. Vom discuta mai multe despre acest subiect mai jos, însă aici vom menționa doar faptul că în cazul divorțului, ca și al căsătoriei, trebuie să existe decență în comportament, pentru a se asigura drepturile ambelor părți, așa cum Allah Preaînaltul a spus:

„Divorțul [este îngăduit doar] de două ori, după care [trebuie] sau ținerea [soției] în bună înțelegere, sau slobozirea [ei] cu bunătate...” [Coran, 2:229]

Femeia – mamă

Allah Atotputernicul a accentuat rolul părinților în general și al femeii în particular. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Și Domnul vostru a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase.” [Coran, 17:23]

În acest verset, Dreptul lui Allah Preaînaltul de a fi adorat este pus alături de cel al părinților și toți învățații sunt de acord că drepturile părinților în Islam sunt mărețe și sunt plasate înaintea oricărui alt lucru, cu excepția lui Allah Gloriosul.

Ascultarea în fața părinților trebuie pusă mai presus de toate celelalte persoane, incluzând și soția. Aceasta nu înseamnă că soția trebuie umilită sau insultată în orice situație, ci doar că părinții trebuie să aibă prioritate în ascultare, înaintea oricui altcuiva, cu excepția cazului în care ei cer neascultarea în fața lui Allah Preaînaltul și a Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Mulțumirea sau Nemulțumirea lui Allah Preaînaltul față de oameni este asemenea mulțumirii părinților de către fii sau fiice, așa cum ne-a arătat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci când a spus:

„Mulțumirea lui Allah asupra oamenilor este văzută prin prisma mulțumirii părinților și Nemulțumirea Lui este prin nemulțumirea părinților.”

(relatat de Ibn Hibban și Tabarani)

„*Birr Ul-Walidain*” înseamnă să fii ascultător, bun și plin de bunăvoință în fața părinților, mulțumindu-i și având grijă de nevoile lor, mai cu seamă atunci când bătrânețile îi ajung. A-i ajuta pe ei este considerat a fi un lucru obligatoriu și este de preferat înaintea participării la diferite acte voluntare, precum Jihad-ul (lupta pe Calea lui Allah). Spre exemplu, atunci când un bărbat a venit să ceară permisiunea pentru a lupta în Jihad, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat dacă părinții săi sunt încă în viață, iar omul a răspuns afirmativ. Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus:

„Atunci străduiește-te pentru ei și trudește pentru ei (ca Jihad⁴).”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, acest lucru este confirmat printr-o relatare autentică, în care **'Abdullah ibn Amr ibn Al-'As** (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un bărbat a venit la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah! Care este cel mai iubit act în Ochii lui Allah?»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «A oferi Rugăciunea la timpul potrivit.»

Am întrebat: «Și ce urmează după!! , Profet al lui Allah?»

El a răspuns: «A fi bun, respectuos, ascultător și a avea grijă de propriii părinți.»

---

⁴ Jihad-ul reprezintă lupta pe Calea lui Allah, însemnând, în primul rând, utilizarea tuturor energiilor și resurselor pentru a stabili sistemul Islamic de viață, pentru a obține mulțumirea lui Allah Preaînaltul. Jihad-ul înseamnă, în primul rând, lupta cu propria persoană, pentru a învăța să îți controlezi propriile dorințe, astfel încât să acționezi conform Islamului, stând deoparte de tot ceea ce este interzis.

Apoi am întrebat: «Și ce urmează după, Mesager al lui Allah?»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a răspuns: «A lupta pe Calea lui Allah.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Într-o altă relatare, 'Abdullah ibn Amr ibn Al-'As (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un bărbat a venit la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Mesager al lui Allah! Ar trebui să-mi demonstrez mărturisirea de credință prin a migra și a lupta pe Calea lui Allah, căutând Răsplata Lui, Unicul?»»

Auzind acestea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat pe bărbat: «Părinții tăi sunt încă în viață?»

Bărbatul a spus: «Da, Profet al lui Allah, amândoi trăiesc.»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat: «Cauți Răsplata lui Allah?»

Omul a răspuns: «Da.»

Atunci el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Atunci întoarce-te înapoi la părinții tăi și fi cel mai bun însoțitor pentru ei.»”

(relatat de Muslim)

Și, de asemenea, într-o altă relatare autentică, **Mu'awiyah As-Sulami** (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„«Vreau să merg la Jihad pe Calea lui Allah.»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Mama ta este încă în viață?»

El i-a răspuns: «Da.»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Stai cu ea, pentru că Paradisul (Jannah) se află sub picioarele ei.»”

(relatat de Ahmad și Nasa'i)

Aceste expresii idiomatice exprimă gradul de deferență, respect și ascultare pe care copiii trebuie să le arate mamei, pentru a obține mulțumirea ei, prin grija continuă și ajutorul oferit, care conduce la mulțumirea lui Allah Preaînaltul și la Paradis, răsplata promisă pentru robii bine-călăuziți și credincioșii devotați.

Mamele au drepturi nenumărate și trebuie tratate cu bunătate, să fie ajutate, să li se ofere un bun tratament și o bună companie, mult mai mult decât taților, deoarece mamele au fost cele care au avut grijă de copii, ele sunt cele care suferă cel mai mult și care suportă greutățile zilnice pe care le aduc creșterea lor.

Bukhari și alții au relatat că **Abu Hurairah** (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un om a venit la profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Trimis al lui Allah! Care persoană este cel mai demn de respect?»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Mama ta!»

Omul a întrebat din nou: «Și apoi cine?»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Mama ta!»

Omul a întrebat din nou: «Și apoi cine?»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Mama ta!»

Omul a întrebat din nou: «Și apoi cine?»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Apoi tatăl tău!»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Morala care rezumă tot ceea ce este scris mai sus este faptul că mama merită cea mai mare ascultare, bunăvoință și purtare de grijă pe toată perioada vieții. Acest fapt arată că în Islam mama are o importanță de trei ori mai mare decât a tatălui, datorită numeroaselor

stagii de suferință prin care ea trece de-a lungul vieții copilului său: purtarea în pânțele, nașterea, îngrijirea și creșterea copilului.

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi, mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar înțarcarea lui a fost după doi ani, [așadar]: «Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»” [Coran, 31:14]

Mamelor li se acordă prioritate în fața taților în ceea ce privește bunătatea, grija, datoria, ajutorul și ascultarea oferite. Ambii părinții, în concordanță cu învățăturile și principiile Islamice, trebuie ascultați, respectați și să nu se facă nicio diferență între ei atât timp cât nu cer copiilor lor nesupunere față de Creatorul Suprem. Dacă ei le cer copiilor să facă un act care presupune nesupunerea în fața lui Allah Atotputernicul, atunci copii nu trebuie să-i asculte și să se supună, numai în această chestiune; iar atât fiii, cât și fiicele, trebuie să continue să își asculte părinții și să îndeplinească ceea ce aceștia spun în orice situație. Ar trebui ca ei să aibă grijă de părinți, să îi ajute cu toate treburile acestei lumi, și să vină în ajutorul lor atunci când au nevoie. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Dar dacă se străduiesc pentru ca tu să-Mi faci mie ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunoștință, atunci nu te supune lor! Rămâi împreună cu ei în această lume, după cuviință, dar urmează calea acelora care se întorc către Mine, căci apoi la Mine este întoarcerea și Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut!” [Coran, 31:15]

Părinții trebuie ascultați, respectați, și să li se ofere ajutor financiar de către copii, chiar dacă aceștia au o religie sau credință diferită; alta decât Islamul, atât timp cât ei nu cer ca fiul sau fiica lor să nu se supună lui Allah Preaînaltul.

Asma bint Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Mama mea, care era încă păgână, a venit în vizită. Am mers la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a îl întreba dacă acest lucru este bine. I-am spus: «A venit în vizită și este interesată de Islam, pot să mai păstrez legăturile mele cu ea?»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Da, bineînțeles, este mama ta, deci păstrează legătura cu ea.»»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Islamul îi încurajează atât pe fii, cât și pe fiice, să își trateze mamele cu bunătate, ascultare și să aibă grijă de ele – să le ofere orice fel de ajutor la treburile casnice zilnice părinților – iar acest lucru este demonstrat prin relatarea autentică a lui **Abu Hurairah** (Allah să fie mulțumit de el!) care a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Numai trei copii au vorbit în timp ce erau încă în leagăn. Primul a fost Isus, fiul Mariei. Al doilea a fost un izraelit, din timpul lui Juraij, un călugăr care obișnuia să se retragă într-o cameră și să își petreacă timpul în Rugăciune și adorarea lui Allah. Într-o zi, mama lui Juraij i-a cerut să o ajute, în timp ce el era în Rugăciune. El a spus: «O, Allah! Sunt confuz, cui să îi dau prioritate, Rugăciunii mele pentru Tine, sau mamei mele.» El a continuat să se roage, și a neglijat chemarea mamei pentru ajutor, iar mama lui Juraij a plecat. În dimineața următoare mama a făcut la fel și Juraij de asemenea, a continuat să se roage și a neglijat chemarea mamei lui pentru ajutor. Ziua următoare, mama lui Juraij a venit din nou la el și l-a chemat să o ajute, așa cum a făcut în ultimele două zile. Juraij nu a răspuns. Văzând aceasta, mama a spus: «O, Allah! Fă ca Juraij să vadă fața prostituatelor înainte să moară.»»

În acest timp, izraeliții admirau foarte mult felul în care Juraij era angajat în adorare, Rugăciune și izolare cărora le era devotat în totalitate. O prostituată foarte frumoasă și atractivă care era cunoscută printre oameni, le-a propus izraeliților: «Dacă vreți, îl pot ispiti pe Juraij să aibă relații sexuale ilegale cu mine.»

Prostituata a început planul ei, făcând tot ce știa mai bine pentru a îl ademini pe Juraij să aibă relații intime cu ea, dar eforturile ei au eșuat. Apoi ea s-a apropiat de un cioban care obișnuia să pască turma lui aproape de camera lui Juraij, și s-a oferit ciobanului, fără ezitare. Prostituata a rămas însărcinată, iar la naștere l-a acuzat pe Juraij ca fiind tatăl copilului. Izraeliții au

a mers în camera lui Juraij, l-au dat afară, i-au distrus camera și au început să îl lovească.

El a întrebat: «Ce se întâmplă? De ce mă bateți?»

Ei au spus: «Ai trăit în concubinaj cu această prostituată și ea a născut un copil cu tine, în timp ce tu pretinzi că ești un om pios.»

Juraij a spus: «Aduceți copilul aici și lăsați-mă să îmi fac Rugăciunea să vă dovedesc că nu sunt tatăl acelui copil.»

Izraeliții i-au permis lui Juraij să își facă Rugăciunea și au adus copilul. Atunci când Juraij a terminat Rugăciunea, el a mers la copil și arătând cu mâna spre burta sa a întrebat: «Cine este tatăl tău?»

Copilul, încă în leagăn, a spus: «Tatăl meu este păstorul.»

Auzind vorbele copilului, izraeliții au început să îl sărute pe Juraij, cerând binecuvântarea lui și spunând: «Trebuie să construim o cameră de Rugăciune din aur pentru tine?»

El a spus: «Nu. Reconstruiți-o din lut și pământ așa cum era și înainte.» Și așa au făcut.

Al treilea copil care a vorbit din leagăn a fost un bebeluș care era alăptat la pieptul mamei sale atunci când un cavaler care purta haine foarte frumoase, a trecut pe lângă ei, călare pe un cal. Mama a spus: «O, Allah! Fă ca în viitor băiatul meu să fie ca acest cavaler.» Auzind această suplicație, bebelușul a lăsat sânul mamei și a spus uitându-se la cavaler: «O, Allah! Nu face ca în viitor să fiu ca acest cavaler.» Apoi bebelușul s-a întors iar la sânul mamei.

Naratorul hadith-ului, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

«Mi-l pot aminti pe Profet, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) imitându-l pe copil sugând la pieptul mamei, punând degetul său arătător în gură și sugându-l.» Apoi, mama și bebelușul au trecut pe lângă o servitoare care era bătută de stăpânul ei și alții care o acuzau de preacurvie și furt. Servitoarea continua să spună: «Allah este suficient pentru mine și El este Protectorul meu!»

Mama a spus: «O, Allah! Nu lăsa ca acest copil al meu să devină ca această femeie în viitor.» Auzind suplicația făcută de mama sa, copilul a lăsat sânul mamei și a spus: «O, Allah! În viitor fă ca eu să fiu ca această femeie!»

Mama, auzind ceea ce a spus copilul, s-a adresat lui spunându-i: «Fiule! Ce se întâmplă cu tine? Un cavaler cu un cal frumos a trecut, cu statut înalt și cu putere și mi-am dorit pentru tine să fii ca el în viitor; dar tu ai refuzat să fii ca el. Apoi, atunci când am trecut pe lângă o servitoare care era bătută și pedepsită pentru acuzațiile de furt și preacurvie, și m-am rugat lui Allah pentru ca tu să nu fii supus torturii și acuzat ca ea, tu de asemenea ai refuzat suplicația mea.»

Copilul a spus: «Mamă, cavalerul era un tiran și de aceasta l-am rugat pe Allah să nu fiu ca el. Cât despre servitoarea bătută și acuzată, ea nici nu a preacurvit și nici nu a furat. De aceea l-am rugat pe Allah să fiu ca ea, pur și inocent!»

(relatat de Bukhari)

Neascultarea părinților, nerespectarea și neîndeplinirea drepturilor lor este unul dintre cele mai mari păcate. Pedeapsa lui Allah pentru acest păcat nu este numai în Viața de Apoi, ci și în această viață de asemenea, așa cum este relatat de către Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„Pentru două (tipuri de păcate mari) Allah va trimite (pedeapsa) în această lume: comportamentul violent și neascultarea părinților de către copii.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

De asemenea, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Într-adevăr, Allah v-a interzis neascultarea mamelor voastre, să-i privați pe oameni de drepturile lor, să cereți de la oameni ce nu este al vostru, să vă îngropați copilele de vii. El detestă bârfa pentru voi, să puneți prea multe întrebări sau să vă risipiți averea.”

(relatat de Bukhari)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ilustrat faptul că a fi bun și blând cu părinții este esențial în împlinirea suplicațiilor și Rugăciunilor omului pe tot parcursul vieții, așa cum **Ibn Omar** (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Trei bărbați din vremurile trecute au plecat într-o călătorie. Când s-a lăsat noaptea, au dormit într-o peșteră la poalele unui munte. Un bolovan s-a rostogolit și a căzut la intrarea peșterii, închizând complet intrarea. S-au sfătuit cu privire la situația lor și au ajuns la concluzia că nu există nicio cale de ieșire din acest necaz cu excepția Rugăciunilor și suplicațiilor. «Ar fi mai bine să cerem ajutorul lui Allah, amintind de cele mai bune și drepte fapte pe care le-am făcut în viețile noastre.»

Primul bărbat a spus: «O, Allah! Am avut doi părinți în vârstă și niciodată nu le ofeream ceva de mâncare sau de băut soției și copiilor mei, înainte de a le oferi lor. Într-o zi a trebuit să merg o distanță mai lungă pentru a căuta hrană pentru turma mea și m-am întors târziu. Atunci când am ajuns, i-am găsit pe amândoi părinți dormind. Am muls o oaie, pentru a le oferi părinților mei cina, dar pentru că nu am vrut să îi trezesc pentru aceasta, am rămas stând în picioare lângă ei, ținând vasul cu lapte în mână, așteptând ca ei să se trezească. Nu am dat soției sau copiilor nimic înainte de a le oferi lor. În zori, s-au trezit și în acest timp copii mei erau la picioarele mele, plângând pentru lapte. Atunci când s-au trezit, le-am oferit laptele. O, Allah! Dacă știi că am făcut acest lucru de dragul Tău, te rog, salvează-ne din această capcană.»

La aceasta, piatra s-a mutat puțin mai departe de intrarea peșterii, dar nu suficient de mult pentru ca ei să poată ieși.

Al doilea om a spus: «O, Allah! Am avut o verișoară din partea tatălui, care era pentru mine cea mai iubită femeie de pe fața Pământului. Am simțit o dorință imensă pentru ea, dar ea a refuzat. La un moment dat, ea a avut probleme financiare, din cauza foametei. A venit la mine să îmi ceară ajutorul. I-am oferit o sută douăzeci de dinari de aur în schimbul cărora să pot să iau orice vroiam de la ea. Presată de nevoie, ea a acceptat. Atunci

când am eram gata să încep o relație cu ea, fata spus: „Vărul meu! Teme-te de Allah! Nu scoate sigiliul fecioriei, decât în mod legitim.” Auzind acestea, nu am atins-o, chiar dacă era femeia cea mai iubită și dorită de mine. Nici nu am luat înapoi aurul pe care i l-am dat.»

Apoi a ridicat mâinile spre cer și a spus: «O, Allah! Dacă știi că ceea am făcut și ceea ce fac este de dragul Tău, te rog îndepărtează capcana în care suntem. Scoate piatra de la intrarea peșterii ca noi să putem ieși!»

La aceasta, piatra s-a mai mutat puțin din loc, dar nu atât de mult pentru ca ei să poată ieși.

Al treilea bărbat a spus: «O, Allah! Știi că odată am angajat câțiva muncitori și la sfârșitul zilei le-am dat salariul, cu excepția unuia care a plecat fără să își ia salariul. Am investit salariul lui în afacerea mea, și am păstrat o notă specială și suma care se aduna. Suma de bani care aparținea acestui muncitor a crescut pe parcursul anilor, iar după mulți ani lucrătorul a venit la mine să ceară salariul pe care nu îl luase în acea zi. I-am arătat un număr mare de oi, vaci, cămile, sclavi și servitori și i-am spus: „Tot ceea ce vezi este al tău! Acesta este salariul cu care îți eram dator!” Muncitorul sărac era foarte uimit și a spus: „Te rog nu mă face să mă simt ridicol, și nu face glume cu mine! Eu îți cer numai salariul meu pentru o zi.” Angajatorul a spus: „Nu te fac să te simți ridicol și nici nu glumesc cu tine. Acestea sunt toate ale tale.” Lucrătorul a luat tot ceea ce i s-a spus că este al lui și a plecat.»

Apoi bărbatul a ridicat mâinile spre cer și a spus: «O, Allah! Dacă ceea ce am făcut a fost de dragul și pentru mulțumirea Ta, îndepărtează capcana de care suferim.»

La aceasta, piatra s-a rostogolit departe de intrarea peșterii, iar cei trei oameni au plecat din peșteră, din nou liberi.”

(relatat de Bukhari)

Islamul ne învață să căutăm mulțumirea părinților, să fim buni, utili, grijulii cu ei și să le arătăm respect și să-i îngrijim de-a lungul vieții lor, iar aceasta este o cale importantă pentru ispășirea păcatelor

noastre și pentru a scăpa de povara lor în această lume. **Abdullah ibn Omar** (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un bărbat a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Profetule, am comis un păcat major. Crezi că există ispășire pentru el?»

El a întrebat: «Mama ta încă trăiește?»

Bărbatul a răspuns negativ.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat: «Ai vreo mătușă din partea mamei, încă în viață?»

Omul a răspuns pozitiv. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Fii bun și blând cu ea.»”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Hibban)

Această relatare indică dreptul ei, deoarece mătușă maternă, în Jurisprudența Islamică, are același statut în respect ca și mama, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„**Sora mamei are același statut cu mama.**”

(relatat de Bukhari)

Aceste orientări generale sunt arătate în drepturile majore ale părinților în general și al mamelor în particular și ilustrează faptul că mamele rămân unic respectate în învățăturile Islamice.

Femeia – rudă și vecină

Aceleași drepturi generale sunt prezente în Jurisprudența Islamică atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Preocuparea pentru bunăstarea generală și suportul mutual al unuia față de celălalt, este de bază în sistemul social Islamic. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Asemănarea credincioșilor în grija, dragostea și blândețea reciprocă este asemeni corpului uman: dacă unul dintre organe doare, acesta solicită întregul corp să fie agitat și să stea treaz.**”

(relatat de Muslim)

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„«Credincioșii, unul pentru altul, sunt ca o structură fermă, sprijinindu-se reciproc.» Apoi el și-a împreunat degetele.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

O femeie ca mătușă, nepoată, verișoară, sau oricare rudă, indiferent de distanță, este inclusă în categoria rudelor cu care Allah Preaînaltul ne-a cerut să fim buni și să-i susținem. Allah Preaînaltul a spus în Coranul cel Nobil:

„Și dacă vă întoarceți voi, nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie?” [Coran, 47:22]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care rupe legăturile sale de rudenie, nu va intra niciodată în Jannah.”

(relatat de Muslim)

De asemenea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Caritatea dată unui sărac este caritate, dată unei rude sărace este egală cu două carități; o caritate și pentru păstrarea legăturii de rudenie.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Dacă o femeie este vecină și este musulmană, atunci ea are două drepturi: dreptul Islamului, și dreptul vecinului. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu robii vostri, căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și plin de el!” [Coran, 4:36]

Islamul obligă femeia musulmană să fie bună cu toți vecinii ei. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Jibril (Îngerul Gavril) a continuat să îmi recomande să am grijă de vecin atât de mult, încât am crezut că vecinul va fi făcut moștenitor legal.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„«Pe Allah, el nu este un credincios, pe Allah, el nu este un credincios, pe Allah, el nu este un credincios!»

Ei au întrebat: «Cine, Mesager al lui Allah?»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Cel lângă care vecinul lui nu se simte în siguranță.»”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, **Asfahani** a relata în *Hilyatul-Awliya* că **Talhah** a spus:

„Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a plecat din casa lui într-o seară. M-am hotărât să îl urmăresc să văd ce făcea în timpul nopții. L-am văzut intrând într-o casă și după un timp a ieșit și a intrat în altă casă. Dimineața am mers la prima casă și am intrat pentru a afla cine locuia acolo. Spre surprinderea mea, am găsit un bătrând orb și o femeie cu handicap, pe care am întrebat-o: «Ce a vrut de la tine bărbatul care a venit aseară?»

Ea a spus: «Acest om are grijă de mine de ceva timp, ajutându-mă și sprijinindu-mă.»

Talhah și-a spus: «De ce trebuie să întreb despre ceea ce face Omar?»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Cel care are grijă de văduve și de săraci este ca cel care merge pe Calea lui Allah, și așa cum a spus: La fel a cel care stă în picioare în Rugăciune fără a sta jos și ca cel care postește fără a-și întrerupe Postul.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Acestea sunt câteva aspecte distinctive ale onoarei, respectului, îngrijirii și sprijinirii femeilor conform învățăturilor Islamice ce însumează drepturile femeii. Noi credem că niciodată femeia nu a avut acest respect și onoare, de-a lungul istoriei omenirii din întreaga lume. Unele relatări arată că Legea Islamică nu a tolerat niciodată crimele sau abuzurile împotriva femeii în nicio etapă a vieții ei.

Concepții greșite despre statutul femeii în Islam

Există unele idei preconcepute despre femei și drepturile ei în Islam, care au fost larg propagate. Aceste concepții greșite sunt de multe ori repetate de cei cu intenție rea, cu scopul de a defăima Islamul și musulmanii. De-a lungul secolelor, în Islam, femeia a fost onorată și respectată. Nelegiuirile unora care deviază, nu reflectă principiile și Legile de bază ale Islamului. Vom prezenta câteva răspunsuri la aceste concepții greșite comune, care au fost mediatizate cu privire la drepturile și poziția femeilor în Islam, în general.

Poligamia în Islam

Căsătoria cu mai mult de o femeie în același timp – poligamia⁵ – este o practică veche în istoria omenirii și este permisă de Legea Islamică. Printre altele, poligamia a fost binecunoscută de vechii evreii, egipteni, greci, persani, asirieni, japonezi, hinduși, ruși și nemți.

Toate religiile anterioare revelate au practicat și permis poligamia. Vechiul și Noul Testament sunt pe lista cărților religioase care au legalizat și au practicat poligamia. Mulți dintre Profeții lui Allah (Pacea lui Allah fie asupra lor!) de dinaintea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au avut

---

⁵ Poligamia este practica de a avea două sau mai multe soții în același timp

mai multe căsătorii. Profetul Avraam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a avut două soții, Profetul Iacob (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a avut patru soții, iar Profetul David (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a avut nouăzeci și nouă de soții, Profetul Solomon (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a avut șapte sute de soții care erau femei nobile libere, și alte trei sute care erau sclave. Legea Profetului Moise (Pacea lui Allah fie asupra lui!) nu a stabilit sau specificat un anumit număr de soții cu care un bărbat putea să se căsătorească. Cei care au făcut compilația Talmud-ului, care au trăit în jurul Ierusalimului, au decis asupra unui anumit număr de neveste pentru un bărbat, iar unii dintre învățații evrei au permis a doua soție sau mai multe în cazul în care prima soție suferea de o boală cronică sau era stearpă. Totuși, alți învățați evrei nu au permis deloc poligamia.

În Noul Testament al Bibliei, Isus (Pacea lui Allah fie asupra lui!) a fost însărcinat să respecte și să completeze legile lui Moise (Pacea lui Allah fie asupra lui!) și nu putem găsi nici măcar un singur citat în Biblie care să interzică poligamia. În creștinism, interzicerea acesteia a apărut numai ca urmare a stabilirii legislației de către anumite segmente ale bisericii creștine, și nu de învățăturile originale ale creștinismului în sine.

Din acest motiv vom găsi multe exemple de creștini care au avut mai multe soții. De exemplu, regele Irlandei, Ditharmet a avut două soții. Regele Frederick al II-lea a avut două soții cu acordul bisericii. Astfel, trebuie specificat faptul că interdicția a fost în mâinile preoților din biserică și nu conform vreunei legi originale, universal cunoscută, a lui Isus (Pacea lui Allah fie asupra lui!). Martin Luther, preotul german care a stabilit prima sectă protestantă, a considerat poligamia permisă și a susținut-o în mai multe ocazii.

Poligamia era binecunoscută în rândul triburilor păgâne arabe, înainte de apariția Islamului, dar nu exista o limită a numărului de soții, ca în cazurile Profetilor menționați mai sus. Odată cu apariția Islamului, Legea Islamică a tolerat poligamia, dar un bărbat poate avea dreptul doar la patru soții, și trebuie să respecte anumite reguli pentru aceste căsătorii. Există numeroase exemple, în relatările autentice, în care Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a obligat pe cei care aveau mai mult de patru

soții, atunci când au acceptat Islamul, să aleagă patru și să divorțeze onorabil de celelalte. Allah Preaînaltul a spus:

„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru, dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti [cu ele], atunci [luați] una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte. Așa vă va fi mai ușor vouă, dacă nu puteți ține o casă mare.” [Coran, 4:3]

Astfel, vedem că dreptatea și comportamentul sincer ca și evitarea oricărei nedreptăți sau a practicilor greșite față de soții, este o condiție pentru cei care doresc să ia mai mult de o soție.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a avertizat împotriva favoritismului, spunând:

„Cel care are două soții și nu este drept cu ele, va veni în Ziua Judecării cu o parte atârând.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Dreptatea, în acest context, se aplică la lucrurile materiale, cum sunt cheltuielile, împărțirea în mod egal a averii, cadourilor, timpului liber, etc. În privința problemelor emoționale, cum sunt dragostea sau înclinarea inimii spre una dintre soții în detrimentul alteia, este recunoscut faptul că bărbatul nu poate controla inima sau trăirile emoționale, pentru că ele sunt involuntare. Allah, Binefăcătorul, a spus:

„Nu veți putea să vă purtați întocmai la fel cu [toate] soațele, chiar dacă ați voi cu tot dinadinsul. Dar nu vă întoarceți cu totul [către vreuna dintre ele], lăsând-o [pe cealaltă] de izbeliște! Însă dacă îndreptați aceasta și vă temeți, Allah este Iertător, Îndurător [Ghafur, Rahim].” [Coran, 4:129]

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), mama credincioșilor și soția Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a relatat:

„Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) împărțea totul în mod egal între soțiile sale, apoi spunea: «O, Allah! Aceasta este împărțirea a ceea ce am. O, Allah! Nu mă învinui pentru ceea ce numai Tu deții, în timp ce eu nu (ca, spre exemplu, emoțiile inimii).»”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi și alții, dar cu un lanț slab)

Un bărbat care este impotent, nu ar trebui să își dorească o căsătorie, din moment ce el nu este în măsură să îndeplinească cerințele de bază. Celui care știe că este incapabil financiar să susțină o altă soție și o altă casă, nu îi este permis să caute o altă căsătorie, așa cum și cel burlac, care vrea să se căsătorească trebuie să depună eforturi pentru a câștiga mijloacele necesare și trebuie să fie în măsură să îi asigure mijloacele de trai soției și viitorilor lui copii. Cuvintele lui Allah Preaînaltul trebuie luate ca o regulă generală:

„Iar aceia care nu află [cele de trebuință] pentru căsătorie să caute să trăiască în curăție până ce Allah îi va îmbogăți pe ei din mare mila Sa.” [Coran, 24:33]

Să aruncăm o privire asupra unor condiții de la care se abat oamenii din orice societate, iar apoi să evaluăm dacă poligamia este o soluție bună pentru problemele care apar, de asemenea practicarea poligamiei este în favoarea unei femei, sau împotriva ei?

Următoarele puncte dovedesc că monogamia, în multe situații, duce la promiscuitate, prostituție sau divorț:

1. În cazul în care o femeie este sterilă și soțul își dorește copii, ar trebui să divorțeze de ea și să se căsătorească cu o altă femeie? Sau, în cazul în care ea alege să stea măritată cu el, atunci el ar putea să ia o a doua soție și să le dea ambelor drepturi legale egale?

2. Dacă o soție este bolnavă cronic și nu își poate îndeplini datoriile conjugale, el trebuie să o țină și să își ia o a doua soție, în timp ce prima rămâne cu același statut social, îngrijită și susținută financiar de soțul ei? Sau trebuie să divorțeze de ea?

3. Unii bărbați sunt înstăriți financiar și au o dorință mai mare, sunt potenți, cu un nivel înalt al testosteronului. Este posibil ca o singură soție să nu fie în măsură să îi îndeplinească drepturile lui legale și dorințele intime. În cazul în care perioada menstruală sau post-natală este mai lungă decât perioada normală, sau dacă ea nu are nicio dorință sexuală, sau oricare alt motiv; ce este mai bine atât pentru soț cât și pentru soție în acest caz? Este mai bine pentru bărbat să rămână frustrat și stăpânit, sau să își satisfacă dorința ilegal, în afara căsătorie? Sau să poată avea alte soții care să îl țină cast și mulțumit?

4. În diferite părți ale lumii în războaiele internaționale civile, sau alte catastrofe, au fost afectați mai mult bărbați decât femei. În mod firesc, numărul demografic al femeilor, din diverse motive, este mult mai mare decât numărul bărbaților, în majoritatea țărilor. Cel mai bun exemplu în acest sens este cazul primului război mondial, precum și al doilea război mondial, care a costat viața a unui număr astronomic de oameni care au participat la lupte, unde zeci de milioane de bărbați au fost uciși. În zonele cu probleme numărul disproporționat a celor decedați este similar. În astfel de caz, dacă fiecare bărbat ar fi avut o singură soție, atunci care ar fi fost destinul femeilor rămase văduve și fără sprijin pentru nevoile sociale, financiare și sexuale? Unele femei pot fi tentate să își satisfacă nevoile sexuale prin moduri ilegale, preacurvie, prostituție, un factor destabilizator pentru orice societate. Numărul mare de văduve și lipsa bărbaților din familie care trebuie să le ajute și să le protejeze interesele, este un factor care contribuie la răspândirea corupției, precum și a relațiilor ilegite în societate. Ce este mai bine pentru o societate și femeie în acest caz: să rămână singură și să suporte toate consecințele de una singură, fără un soț; sau să accepte să fie o a doua soție cu un bărbat cinstit, protector, onorabil și cast?

Promiscuitatea, din păcate, există în toate societățile moderne, dar ar trebui să fie legalizată sau tolerată, așa cum se întâmplă în cazul în care omul face legea, cu toate consecințele sociale? În cele mai multe societăți contemporane, numai căsătoria monogamă este legală, dar relațiile din afara căsătoriei sunt acceptate ca un substitut social pentru situațiile menționate mai sus, sub forma de amante, prietene, servicii de escortă, prostituție și concubinaj. Aceste tipuri de relații nu au merite proprii, iar dacă acest cuplu nu va oficia o căsătorie, relația ilicită de multe ori duce la abuzuri și conflicte. Aceste relații ilicite au doar menirea de a îndeplini interesele sexuale ale celor două părți implicate, fără responsabilități, și să abuzeze de drepturile femeilor, în general. Din punct de vedere legal, nu se impune nicio obligație financiară sau socială, iar dacă femeia rămâne gravidă, este problema ei proprie, cu copii nelegitimi, rămași fără sprijinul unei familii și câteodată abandonată de sistemul de servicii social. De regulă, bărbații nu sunt obligați să recunoască paternitatea copilului, deci nu are responsabilitate financiară față copil. Avorturile proliferază în acest

tip de societate. Conform Legislației Islamice, o a doua, a treia sau a patra soție, se bucură de toate drepturile și privilegiile primei soții fără nicio nedreptate sau dezonoare.

Adulterul, concubinajul și relațiile extraconjugale sunt toate interzise în Islam și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a luat toate măsurile pentru a proteja societatea de aceste boli sociale, care, dacă ar fi pe scară largă, ar aduce numai prejudicii și distrugerea persoanelor, familiilor, precum și a obligațiilor de bază care țin societatea împreună, ca un întreg. Următoarea relatare arată înțelepciunea și răbdarea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de a convinge un tânăr viril, prin analogie elocventă, despre nedreptatea dublelor standarde și relele dorințe pofticioase care conduc la desfrânare și adulter. Nimeni nu ar vrea ca rudele sale de sex feminin să fie exploatate, folosite sau abuzate, și atunci cum își pot permite ei să facă aceste lucru cu femeile altor familii?

O relatare autentică spune:

„Un tânăr a venit la Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Mesager al lui Allah, permite-mi (dă-mi voie) să comit adulter.»

Oamenii au început să îl mustre aspru, dar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a stat aproape de el și l-a întrebat: «Ți-ar place acest lucru pentru mama ta?»

El a răspuns: «Nu, pe Allah, fie ca Allah să mă sacrifice pentru tine!»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nici acei oameni nu vor aceasta pentru mama lor», și a continuat: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru fiica ta?»

«Nu», a răspuns.

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nici acei oameni nu vor aceasta pentru fiicele lor», și a continuat «Ți-ar plăcea acest lucru pentru mătușa ta paternă?»

«Nu», a răspuns.

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nici acei oameni nu vor aceasta pentru mătușile lor paterne,» apoi a întrebat: «Ți-ar plăcea acest lucru pentru mătușile tale materne?»

«Nu», a răspuns.

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nici acei oameni nu vor aceasta pentru mătușile lor materne.» Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a pus mâna sa în mâna tânărului și a spus: «O, Allah iartă păcatele lui și purifică inima lui și fă-l cast (fortifică abținerea de la păcatele sexuale).»

(relatat de Ahmed)

Se poate spune că această relatare este o aplicare a regulii de aur așa cum a fost menționată de către Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Niciunul dintre voi nu este cu adevărat credincios până când nu dorește pentru fratele său ceea ce își dorește pentru sine.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Poligamia în societatea Islamică este limitată numai la patru soții; căsătoriile fiind efectuate în mod legal, cu contract de căsătorie propriu-zis, martori, etc. Bărbatul suportă toate sarcinile și responsabilitățile financiare pentru soție și copiii lui din căsătoriile sale. Toți copiii sunt legitimi și trebuie să fie crescuți și educați sub responsabilitatea ambilor părinți. Se poate pune întrebarea, dacă poligamia este permisă pentru bărbați, de ce nu este permisă poliandria⁶ pentru femei? Răspunsul la această întrebare este simplu, deoarece numeroase motive naturale și fizice, menționate mai sus, se opun ca aceasta să fie o opțiune valabilă. Bărbații din toate societățile au aceeași poziție, dominație și autoritate asupra gospodăriilor prin rezistența lor naturală. Chiar dacă, de dragul argumentului, am renunța la ideea că ei au această putere și presupunem că o femeie are doi sau mai mulți soți; atunci va apărea întrebarea: cine va avea autoritatea

---

⁶ Poliandria înseamnă a avea mai mult de un soț în același timp

supremă și cine va fi responsabilul casei – acest lucru ar crea o concurență dăunătoare, gelozie, furie și ură între soți, lucru ce ar duce la mari distrugerii în societate. Mai mult decât atât, în cazul în care unei femei i s-ar da dreptul de a se căsătorii cu mai mulți bărbați, cine ar fi tatăl legal al copilului pe care ea îl poartă, și cum ar putea fi stabilită convingător paternitatea? Ce s-ar întâmpla cu demografia societății după câteva generații în urma acestui aranjament? Ar putea fi capabili bărbații să rămână caști în cadrul jurămintelor de căsătorie într-un asemenea aranjament cu o singură soție, sau ar putea fi tentați în promiscuitate? Răspunsurile la toate aceste întrebări sunt evidente. Datorită faptului că o femeie poate rămâne gravidă o dată pe an, și numai cu un singur bărbat, în timp ce un bărbat poate lăsa însărcinată în mod natural mai mult de o femeie, iar de aici rezultă că este mai logic și natural ca un bărbat să aibă mai multe soții, iar femeia numai un singur bărbat.

Mai presus de toate, în poligamie, bărbatul este responsabil de asigurarea traiului soției și copiilor lui, ceea ce ține toate lucrurile în ordine, în timp ce nu se poate spune același lucru și în cazul poliandriei, aceasta fiind impracticabilă din oricare unghi ar fi văzută.

Vom prezenta în continuare declarațiile unor filozofi occidentali care au cerut poligamia și o consideră singura soluție pentru problemele cu care se confruntă societățile lor.

Gustav Le Bon, binecunoscut filozof și gânditor francez, spune în cartea sa, *Civilizația arabă*:

„Poligamia permite societății să reducă o eventuală criza socială, previne problema amantelor și vindecă societatea de copii ilegitiți.”

Annie Besant, spune în cartea sa, *Religii Indiene*:

„Am citit în Vechiul Testament că cel mai apropiat al lui Allah, a cărui inimă acționează conform Voinței lui Allah, era poligamia. Mai mult decât atât, Noul Testament nu a interzis poligamia decât cu excepția preoților sau pastorilor bisericilor, cărora li se cerea să aibă o singură soție. Cărțile vechi indiene, de asemenea, au permis poligamia. Cu toate acestea, este ușor să criticăm alte persoane în practicile lor religioase. Și acest lucru îi face pe oameni să acuze Islamul și să atace permisiunea

poligamiei. Cu toate acestea, este ciudat faptul că vesticii sunt împotriva poligamiei restrânse și limitate a musulmanilor, în timp ce ei suferă de prostituție pe scară largă și promiscuitate în societățile lor. O examinare atentă cu privire la societatea occidentală ilustrează faptul că numai câțiva bărbați puri, caști și onorabili își respectă relațiile curate de căsătorie și onorează căsătoria lor cu o singură femeie necăutând alte relații în afara căsătoriei. Prin urmare, este o afirmație incorectă și inexactă, a descrie o comunitate prin monogamie, în care bărbații au o singură soție, în timp ce ei au amante, prietene sau alte relații în afara căsătoriei legale. Dacă am fi dreți și cinstiți, am vedea că poligamia în Islam, protejează, onorează menține și respectă femeile în societate. Poligamia este mai bună decât prostituția din Vest, care permite unui bărbat să aibă o amantă sau o prietenă pentru nevoile sale sexuale, fără niciun respect pentru sentimentele, emoțiile, nevoile sau onoarea femeii. Bărbatul va lepăda femeia de îndată ce devine satisfăcut. Bărbatul nu are niciun angajament social sau obligație față de amantă sau prietenă. Este menită doar pentru a îndeplini nevoile sale carnale de moment, iar de compania ei are nevoie temporar. Chiar dacă unii oameni declară poligamia și prostituția ca fiind rele și inacceptabile, totuși nu este drept ca non-musulmanii să învinovățească un musulman pentru același lucru pe care societatea lui îl acceptă și îl permite.”

Jawad, binecunoscut învățat englez, spune:

„Sistemul rigid britanic, care împiedică poligamia este un sistem inechitabil și inacceptabil. Este dureros faptul că aproximativ două milioane de femei rămân necăsătorite. Aceste femei și-au pierdut tinerețea și au fost private de dreptul de a avea copii. Aceste femei au fost forțate să lase deoparte valorile morale.”

Mobenar, membru al parlamentului francez anterior, a notat:

„Există două milioane și jumătate de fete franceze care nu își pot găsi un soț, dacă presupunem că fiecare francez se va căsătorii cu o singură femeie. Declar sincer, că ceea ce cred cu adevărat,

este că «femeia nu se va bucura de o viață sănătoasă, decât dacă devine mamă». Consider că orice lege care trece de judecata unui număr atât de mare al membrilor societății, ar trebui să se opună neglijării îndeplinirii legilor naturale ale omului pe pământ, o lege crudă și sălbatică care contrazice simplu sensul de justiție și echitate.”

În 1959, Organizația Națiunilor Unite a publicat:

„Această publicație, a dovedit prin numere și statistici, că lumea întreagă se confruntă acum cu o problemă de creștere a copii nelegitimi față de copiii legitimi. Numărul de copii ilegitiimi a crescut cu 60% în câteva țări. În Panama, de exemplu, procentul de nașteri ilegitiime a crescut la 75% din numărul total de nașteri în această țară. Aceasta înseamnă că trei din patru copii sunt ilegitiimi, născuți în afara căsătoriei. Cel mai mare procent de nașteri ilegitiime este în America Latină.”

În același timp, publicația dovedește și indică faptul că numărul de nașteri ilegitiime în țările islamice este aproape zero (în comparație cu alte țări). Editorul publicației merge mai departe și spune că țările Islamice sunt protejate împotriva unor astfel de probleme sociale și a bolilor, datorită faptului că oamenii practică poligamia.

Puterea tutelei în contractul de căsătorie

În Jurisprudența Islamică, o condiție principală pentru căsătorie este acordul total al femeii. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«O „ayyim” (o femeie divorțată sau văduvă) nu trebuie să fie cerută în căsătorie decât dacă ea este întrebată de acest lucru și își dă acordul. Și o virgină nu trebuie cerută decât dacă este consultată în această privință.»

A fost întrebat: «Mesager al lui Allah, cum știm că și-a dat permisiunea?»

El a răspuns: «Dacă rămâne tăcută.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Dacă o femeie este forțată să accepte o căsătorie nedorită, ea are dreptul de a prezenta cazul său în fața unui judecător musulman pentru a solicita anularea căsătoriei. O femeie pe nume **Al-Khansa bint Khadam**, care a mai fost căsătorită (acum era divorțată sau văduvă) a venit plângând la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru că tatăl ei a forțat-o să se căsătorească cu o persoană pe care ea o disprețuia. El a respins și a invalidat căsătoria.⁷

O altă condiție este ca ea să nu se căsătorească fără a avea un tutore. Tatăl ei, sau dacă el nu este în viață – bunicul ei, unchiul din partea tatălui, fratele sau chiar fiul ei matur, administrația oficială a statului – trebuie să acționeze în calitate de tutore pentru a se asigura că drepturile ei sunt protejate și să semneze contractul de căsătorie împreună cu ea. Rolul său este să se asigure că mirele este sincer, ca ea să aibă o zestre corespunzătoare, precum și doi martori care să depună mărturie pentru contractul pe care ea îl va accepta. Toate aceste măsuri sunt pentru a proteja drepturile și sanctitatea căsătoriei.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut acest lucru foarte clar atunci când a spus:

„Nu există căsătorie fără un tutore.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Într-o altă versiune:

„Nu este căsătorie fără un tutore, iar conducătorul (administrația oficială a statului) este tutorele pentru cei care nu au niciun tutore.”

(relatat de Ahmad și Ibn Majah)

Prin urmare, în cazul în care ea fuge și se căsătorește fără consimțământul familiei, această căsătorie este considerată ilegală, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricare femeie care se căsătorește fără consimțământul tutorelui ei, căsătoria ei este anulată, atunci căsătoria ei este

---

⁷ Relatat de Bukhari.

anulată, iar dacă s-a consumat căsătoria, atunci ea trebuie să primească o zestre de la el, pentru ceea ce el a făcut legitim cu ea, iar dacă ajung la un litigiu, conducătorul este tutorele pentru cei care nu au tutore.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

După cum am menționat mai sus în drepturile fiicelor, chiar dacă este virgină sau nu, dreptul unei femei este să accepte sau să refuze orice căsătorie i se oferă, după voia ei. Tutorele este numai pentru a proteja interesele ei. Faptul că domnitorul sau guvernatorul devine tutorele ei legal pentru a se asigura că totul este în ordine și că nu este încălcată nicio lege, aceasta întărește sacralitatea contractului de căsătorie, sfînțenia și drepturile sale în Islam.

Deoarece femeia este în poziție de slăbiciune fizică, Jurisprudența Islamică stabilește principiile și legile pentru a proteja interesele, bunăstarea și conservarea drepturilor sale. Tatăl, mama și alte rude, dacă este nevoie, ajută la selectarea soțului potrivit, din moment ce toți vor fericirea fetei și niciunul nu dorește ca ea să fie victima unei căsătorii eșuate. Scopul căsătoriei este de a stabili o relație între un bărbat și o femeie, un cămin iubitor și benefic pentru copii, nu numai satisfacerea unor anumite dorințe. Pentru că femeile sunt în general mai emotive decât bărbații și mult mai ușor influențate de aparențe, mai degrabă decât realitățile profunde, Jurisprudența Islamică îi dă dreptul tutorelui să refuze sau să respingă propunerile, dacă pretendentul nu este considerat partidă bună. În acest caz, ca ea să aibă un tutore bărbat este firesc, având în vedere rolul de autoritate și responsabilitate al lui. Mai mult decât atât, nu se poate nega faptul că bărbații, fiind de același sex, au o capacitate mai bună de a percepe calitățile mirelui în anumite situații, și mult mai capabili de a găsi acele caracteristici ale unui om care se pot potrivi cu fiica sau femeia pe care o are sub tutelă. Desigur, el cere și sfatul soției sau altei femei care sunt interesate în alegerea mirelui. Dacă o persoană potrivită este propusă pentru căsătorie dar tutorele o refuză fără niciun motiv valabil, atunci tutela lui poate fi atacată prin instanța de judecată. Apoi, tutela este dată celei mai apropiate rude de sex masculin responsabile, sau în cazul în care nu există rude de sex masculin responsabile, judecătorul musulman își asumă tutela.

În analiza finală, adevărata măsură pentru persoana potrivită într-o căsătorie, sunt spusese Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dacă o persoană vine la tine cu propunere de căsătorie și tu ești mulțumit cu credința și comportamentul lui, atunci căsătorește-te cu el. Dacă nu o faci, o mare nenorocire va avea loc pe pământ și corupția va fi răspândită.”

(relatat de Tirmidhi)

Un bărbat cu bune cunoștințe islamice, cu un standard moral bun, își va onora soția, o va trata cu dreptate și decență, chiar dacă nu o iubește.

Responsabilitățile financiare și morale în căsnicie

Allah Preaînaltul a spus în Gloriosul Coran:

„Bărbații sunt protegitori ai femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor.” [Coran, 4:34]

Acest verset accentuează faptul că responsabilitățile financiare și morale ale unei gospodării aparțin soțului. Abilitățile naturale, fizice și sociale ale bărbatului cer ca el să fie cel responsabil, deoarece el aparține sexului puternic, neavând povara menstruației, sarcinii, alăptării sau creșterii copiilor mici. Bărbatul este „tutorele” casei sale – un păstor al turmei sale, așa cum am menționat mai devreme – și el va fi întrebat cu privire toate responsabilitățile sale. Femeile, prin constituția lor naturală, sunt sexul slab, construit biologic, emoțional și social pentru rolul lor de a purta un copil și de a fi gospodina casei. Ele sunt mult mai înzestrate cu intuiție și inteligență emoțională. Acesta este rolul lor natural, feminin, care este pe deplin onorat și protejat. Din cauza durerilor și poverilor menstruației, sarcinii, nașterii, alăptării și îngrijirii continue a copilului, femeia necesită de multe ori diferite perioade de odihnă, ele nu sunt obligate să își asume responsabilități suplimentare, financiare și profesionale pentru

subzistență și întreținerea casei. Toate aceste preocupări afectează starea mentală a unei femei și acestea vor fi reflectate în viața, atitudinea și comportamentul ei. Aceasta este o stare naturală existentă în mai multe civilizații, dar de multe ori cu multe nedreptăți, așa cum am menționat mai sus.

Abbas Mahmud Al-Akkad, binecunoscut scriitor egiptean, scrie:

„Femeile au o empatie, o inteligență emoțională specială, spre deosebire de bărbați. Prezența unui copil mic necesită o mulțime de conexiuni între mentalitatea copilului și însoțitorului său, mama. Ea trebuie să înțeleagă ce vrea, ce are nevoie, cum gândește și ceea ce simte copilul. Prin urmare, pentru a îndeplini această cerință, o femeie este mult mai receptivă la emoții. Acest lucru face dificil ca o femeie, în comparație cu bărbatul, să fie fermă, feroce și determinată atunci când este cazul.”

Dr. Alex Liberelle, câștigătorul premiului Nobel, spune ilustrând diferențele naturale organice dintre un bărbat și o femeie:

„Aspectele care diferențiază un bărbat de o femeie nu sunt limitate numai la organele sexuale, prezența uterului și a sarcinii. De asemenea, aceste aspecte nu sunt limitate numai la diferențele de educare dintre un bărbat și o femeie. De fapt, aceste diferențe sunt naturale. Țesuturile organice din corpurile lor sunt diferite. Chimia organismelor este de asemenea diferită. Unele glande elimină anumite secreții care sunt potrivite numai pentru un singur sex. Femeia este complet diferită de bărbat din punct de vedere al materialului chimic secretat de ovar în corpul femeii.”

Cei care cheamă pentru egalitatea deplină între bărbat și femeie nu iau în considerare faptele de bază și diferențele esențiale. Susținătorii drepturilor femeii cer ca același tip de educație să fie dat atât bărbaților cât și femeilor, precum și aceleași locuri de muncă, sarcini, responsabilități, poziții oferite, etc. Această absurditate neglijează natura femeii și trăsăturile esențiale fizice, mentale emoționale și sociale. Fiecare celulă a corpului femeii are o calitate feminină, crescută de hormoni feminini, așa cum bărbatul are abilități și hormoni diferiți. Sunt oamenii orbi atunci când doresc egalitate? Ei nu văd că fiecare organ al fiecărui bărbat și femeie este unic și diferit

unul de celălalt. Sistemul nervos central al bărbatului și femeii funcționează cu o precizie exactă pentru a ajuta la rolul lor în viața. Noi trebuie să acceptăm legile și mișcările naturale așa cum sunt, fără a încerca să le schimbăm pentru a căuta o obstrucție nenaturală sau interferența dintre ele. Pentru beneficiul lor, atât bărbații cât și femeile, ar trebui să se bazeze pe talentele și darurile lor naturale, și niciodată să nu se abată în imitarea celor de sex opus, lucru ce îi poate face să abuzeze de ei înșiși și de ceilalți. Un alt factor în acest sens este reprezentat de binecunoscutul fapt că structura osoasă și musculară a bărbatului este în mod natural, mai puternică și mai grea decât cea ale femeii. Bărbații pot efectua munci mai obositoare, în timp ce femeile nu sunt în măsură să demonstreze o rezistență fizică comparabilă. Aceasta este încă o dovadă că bărbații sunt în mod natural echipați și calificați să își asume rolul de lider al responsabilităților financiare și profesionale ale casei, consultând a doua jumătate a lor (soția), care de asemenea este o regulă generală în Islam, așa cum am menționat mai sus.

Îndreptarea comportamentului soției

Sistemul de îndreptare al comportamentului soției presupune reguli, interdicții și obligații, astfel încât prin acestea să poată fi îndeplinit scopul acestui sistem care este îndreptarea comportamentului soției, păstrând în același timp și demnitatea ei.

Islamul interzice cu desăvârșire ca cineva să își lovească soția și îi avertizează pe bărbați în acest sens prin cuvinte stricte, pe motiv că femeia este sexul slab și nu poate să se protejeze.

Cu toată strictețea interdicției, Islamul a făcut o excepție pentru un cadru restrâns și pentru câteva cazuri extreme, cum ar fi atunci când soția face lucruri imorale. Sistemul Islamic este mai bun decât sistemul existent în Europa și în America, pentru că acolo lovitura nu are nici reguli și nici condiții și provine din sentimentul de superioritate al bărbaților care vor să se afișeze în acest fel în fața femeilor și, de asemenea, poate să provină din dorința de răzbunare, fără să aibă drept scop îndreptarea comportamentului soției și dorința binelui ei. Pentru confirmarea datelor de mai sus, se pot consulta

datele statistice făcute publice pe fiecare an de către secțiile de poliție din Europa și America și să le compare cu cele din statele musulmane.

De asemenea, Islamul este singura Religie care declară în scris interdicția de a-și lovi cineva soția, în timp ce nu există nici o referire care să condamne sau să interzică aceasta în nicio altă religie existentă, nici în creștinism, nici în iudaism și nici în budism, lăsând, în acest fel, bărbații fără reguli vizibile și condiții prin care să gestioneze situația.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Nu loviți femeile!**”

În acest sens, se află mărturie următoarea relatare autentică:

„Odată, după ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) interzisese lovirea femeilor), Omar ibn Al-Khattab a mers la Profet(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «Femeile au venit peste bărbații lor, neascultându-i și purtându-se față de ei cu semeție.»

Atunci Profetul a făcut excepție pentru aceste cazuri. După aceea, multe femei au venit la soțiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), plângându-se de bărbații lor. Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Multe femei au venit la soțiile lui Muhammed, plângându-se de bărbații lor, acești bărbați nu sunt cei mai buni dintre voi.»”

(relatat de Ibn Majah)

Cineva ar putea să întrebe: „*Nu este mai bine să îți sfătuiști soția decât să o lovești?*” Răspunsul la această întrebare este următorul: „*Desigur, și acesta este și scopul Islamului, ca soții să-și sfătuiască soția și nu s-o lovească.*”

Desigur, există bărbați care susțin că lovirea nu se compatibilă cu civilizația vestică modernă și că nu se poate ca aceștia să-și lovească soțiile. Acești bărbați omit însă următoarele:

1. Faptul că Islamul condamnă lovirea femeilor deja de peste 1400 de ani.

2. Islamul a făcut excepție, pentru că nu toate femeile sunt la fel în toate comunitățile și țările și, de asemenea, nu sunt la fel în toate perioadele istorice.

3. Există până astăzi fenomenul lovirii femeilor în cele mai civilizate țări.

4. Mulți bărbați care susțin că nu-și lovesc femeile s-a dovedit că mint.

5. Lovitura în Islam nu este cu adevărat lovitură, ci este ciupitură.

Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„... Iar cele evlavioase [dintre femei] sunt ascultătoare și păzitoare [ale celor care trebuiesc păzite] în absența [soților lor], pe care și Allah le păzește. Pe acelea de a căror neascultare vă temeți, povățuiți-le, părăsiți-le în paturi și loviți-le! Dar dacă ele [revin și] ascultă de voi, atunci nu mai căutați pricină împotriva lor. Allah este Cel mai Înalt, Măreț [*'Aliyy, Kabir*].” [Coran, 4:34]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a lovit niciodată pe vreuna dintre soțiile sale, lucru afirmat și de soția lui, Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) în mai multe relatări autentice.

Femeile sunt în general mai slabe decât bărbați atât în construcția corpului, cât și ca rezistență. Femeile, în cele mai multe cazuri, nu pot să se apere pe sine în fața violenței. Cu toate că lovirea femeii este interzisă, în general, în Islam, este permis pe o arie foarte restrânsă numai ca o soluție finală și cu un motiv dovedit și valabil, când toate celelalte variante au eșuat. Așa ceva este identic cu lovirea copiilor săi, ceva care este acceptat numai dacă toate celelalte metode au eșuat și trebuie să aibă scopul ca acei copii să primească o lecție în ceea ce privește ascultarea și aceasta pentru protecția și succesul lor.

În versetul citat, Allah Preaînaltul arată cazul unei femei care se comportă imoral în ceea ce privește drepturile soțului ei. Tratarea acestei probleme extrem de sensibile se face în etape graduale, așa cum este observat în verset. Medicația, sau tratarea oricărei indispoziții, poate fi de multe ori amară. Dar un bolnav, poate accepta

bucuros tratamentul și poate suporta amărăciunea medicamentului, pentru a se vindeca. Remediul pentru a trata o soție de comportamentul imoral, așa cum am observat, poate veni gradual în trei etape:

Prima etapă: Aceea de sfătuire, de consiliere și avertizare cu privire la pedeapsa lui Allah Preaînaltul. Soțul trebuie să îi amintească soției sale importanța protejării drepturilor lui în Islam. Această etapă, este una foarte amabilă și ușoară. Dar în cazul în care această metodă nu funcționează și se dovedește a fi ineficientă, atunci soțul poate apela la etapa următoare.

A doua etapă: Părăsirea patului conjugal. Chiar dacă dorm în același pat, el se va întoarce cu spatele la ea, nu o va atinge, nu va vorbi cu ea, și nu va avea relații intime cu ea. Această etapă, după cum se observă, combină strictețe și bunătate, chiar dacă este un lucru greu pentru ambii soți. Dar dacă nici această metodă nu dă roade, atunci soțul poate recurge la ultima etapă a disciplinei, pe care o vom explica mai jos.

A treia și ultima etapă: Lovirea fără urme majore, fără a rupe oase, fără a lăsa vânătăi pe corp, și cu orice preț evitarea lovirii, a feței sau altui loc sensibil. Scopul lovirii ei este numai pentru a o disciplina și niciodată pentru represalii sau cu dorința de a face rău prin orice mijloace. Islamul interzice lovirea gravă ca pedeapsă. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciunul dintre voi nu trebuie să își lovească soția ca pe o sclavă, iar apoi să aibă relații intime cu ea seara.”

(relatat de Bukhari)

Această metodă s-a dovedit a fi foarte eficientă cu două tipuri de femei, după cum au determinat psihologii:

Primul tip: Cele cu o voință puternică, cele care comandă și confiscă. Acestea sunt tipurile de femeie cărora le place să controleze, stăpânind și conducând afacerile soților lor, insistând, poruncindu-le și dându-le ordine.

Al doilea tip: Cele supuse. Aceste femei se pot bucura după ce au fost lovite, luând aceasta drept o dovadă de iubire și grijă.

G. A. Holdfield, un psiholog european, spune în cartea sa *Psihologie și Morală*, următoarele:

„Instinctul de predare se întărește uneori în ființa umană atât de mult, încât persoana se va bucura văzând că o altă persoană îl stăpânește, conducând-o și fiind crud cu ea. O astfel de persoană, supusă, suportă consecințele subjugării sale, datorită faptului că se bucură de durere. Acesta este un instinct răspândit în rândul femeilor, chiar dacă ele nu îl realizează. Din acest motiv, este bine-cunoscut faptul că femeile suportă durerea mai mult decât bărbații. O soție, din această categorie de femei, devine mult mai atrasă și îl admiră mai mult pe soțul ei, atunci când el o bate. Pe de altă parte, nimic nu ar supăra mai mult asemenea femei, așa cum ar face-o blândețea unui soț, bun și ascultător, care nu este niciodată supărat indiferent de provocare!”

Conform învățăturilor Islamice, bătaia este listată ca și ultimă etapă, finală a metodelor de disciplină. Islamul nu permite și nu tolerează bătaia, decât în cazul în care primele două metode s-au dovedit a fi ineficiente. Mai mult decât atât, bătaia nu trebuie să fie o cale de rezolvare, dacă soția preferă divorțul.

Cele trei metode de disciplină arătate în versetele Nobilului Coran sunt menite să fie un mijloc de disciplinare pentru protecția unității familiei. O formă de distrugere a familiei este atunci când soția devine o victimă a divorțului. Islamul are scopul de a opri durerile inutile, problemele și conflictele.

Practicarea lovirii soției în societățile non-islamice este mult mai brutală și mai frecventă. Lovirea soțiilor în aceste societăți este adesea cu intenția de a provoca durere și daune soției; lucru care este strict interzis în Islam, așa cum am menționat anterior. Statisticile recente arată că în Marea Britanie, numărul soțiilor bătute cu brutalitate de către soții lor a crescut de la 6400 în 1990 la 30.000 în 1992. Acest număr a crescut la 65400 de femei în 1995. Statisticienii se așteaptă ca acest număr să se dubleze, până la 124400 spre sfârșitul secolului XXI! După cum se spune în raport, aceste statistici s-au bazat pe informațiile culese de la departamentul de poliție. Ce să mai spunem despre cazurile neraportate în care soția sau femeia, în general, este bătută!

Doamna Annie Besant a comparat Legea Islamică cu legislația din Vest, privind drepturile femeilor, și a spus:

„Legile Islamice sunt dintre cele mai bune legi cunoscute în lume, în ceea ce privește femeia. Este legislația cea mai justă și echitabilă. Ea depășește legislația din Vest cu privire la domeniul imobiliar, moștenire și legile pentru divorț. Aceasta acționează ca un protector pentru drepturile femeii. Expresii cum sunt "O soție este suficientă pentru un bărbat" și "Poligamia", au mistificat oamenii și i-a îndepărtat de suferința reală pe care o trăiesc femeile din Vest. Mulți soți își părăsesc soțiile după ce au primit de la ele ceea ce ei au vrut. De fapt, astfel de oameni nu arată nicio grijă, preocupare, sau milă pentru soțiile lor.”

Crima în numele onoarei

În unele societăți bazate pe obiceiuri tribale, tradițiile îi oferă bărbatului un rol atât de dominant, încât dacă onoarea lui este pătată din vina femeii, sau o acțiune nesăbuită a ei, chiar și fără o verificare corespunzătoare, bărbatul o poate ucide pentru a-și proteja onoarea. Aceste situații au fost exagerate în mass-media, deoarece unii oameni fără scrupule continuă să facă aceasta, iar ceilalți le dau voie să o facă.

Răspunsul este simplu: oamenii nu au voie să ia legile în propriile mâini și să pedepsească în acest mod în baza acuzațiilor neverificate, formulate în promiscuitate, de aceea legile mărturiei sunt foarte stricte în Islam. Prin urmare, aceasta este o încălcare directă a Legii Islamice. Dacă instanța evaluează cazul categoric ca pe o crimă cu premeditare, luând în considerare toate circumstanțele și dovezile concludente, aceasta poate fi pedepsită de Legea Islamică a echității și pedepsită ca și crimă cu premeditare. Din nefericire această realitate apare din cauză că legile seculare sunt în vigoare în aceste țări, și pentru că politicienii și liderii tribali sau de altă natură au avantaje politice, care permit acestor obiceiuri nedrepte să continue. Dacă Legile Islamice ar fi fost stabilite și puse în vigoare, cum ar fi pedepsele grele pentru preacurvie, adulter, crimă, etc., ar fi mulțumit populația musulmană, justiția și dreptatea ar fi fost făcute, iar acest lucru nu ar fi făcut să se recurgă la sentimentul de răzbunare.

Decizia de a divorța îi aparține soțului

În perioada preislamică, divorțul era considerat o armă folosită împotriva femeii, acesta fiind numai în mâinile bărbatului; atunci când el vroia să își rănească soția, divorța de ea apoi o lua înapoi, după bunul lui plac. Nu existau reguli stabilite, iar femeia nu avea niciun drept. Atunci Allah Preaînaltul, a invalidat această nedreptate prin revelarea versetului care spune:

„Divorțul [este îngăduit doar] de două ori, după care [trebuie] sau ținerea [soției] în bună înțelegere, sau slobozirea [ei] cu bunătate.” [Coran, 2:229]

Ca o modalitate de a ajuta la păstrarea căsătoriei, chiar și atunci când apar unele diferențe, un bărbat musulman care urmează Sunna Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) poate divorța numai după ce ea este curată de menstruație, chiar dacă el nu a avut relații intime cu ea în acea lună. Din cauză că acest lucru necesită o perioadă de așteptare înainte de pronunțarea divorțului, această perioadă poate șterge orice neînțelegere ar fi fost, iar ceilalți membrii ai familiei pot ajuta la reconciliere. Dacă totuși se va continua pentru divorț, atunci ea trebuie să aștepte o perioadă de trei menstruații. În acest timp, el o poate „lua înapoi”, onorabil, în căsătorie. Acesta va fi considerat ca primul divorț și întoarcere. Dacă timpul trece și el o lasă să meargă pe drumul ei, ea va fi pe deplin divorțată pentru prima dată și este liberă să se căsătorească cu un alt bărbat. Primul ei soț se poate recăsătorii cu ea cu un nou contract de căsătorie, în cazul în care ambii se înțeleg să aleagă această opțiune. Dacă el face acest lucru, iar apoi din nou divorțează de ea, o poate lua înapoi în timpul în care ea așteaptă cele trei menstruații, acesta fiind considerat a fi două divorțuri și întoarceri. După aceste două, dacă el divorțează de ea a treia oară, acesta este numit divorțul final și de separare, în care nu li se mai permite să se recăsătorească, cu excepția cazului în care ea a așteptat perioada de trei menstruații și apoi se căsătorește cu un alt bărbat, fără intenția de a face această căsătorie pentru a se putea recăsătorii apoi cu soțul anterior. În cazul în care, pentru oricare motiv, ea divorțează de cel de-al doilea soț, numai atunci și cu condiția ca nimic să fi fost

aranjat anterior pentru a trece de această regulă, se poate recăsătorii cu primul ei soț. Toate aceste măsuri sunt concepute pentru a ajuta la protejarea familiei și sanctitatea căsătoriei, precum și drepturile bărbatului și femeii. Perioada de așteptare este pentru a observa faptul dacă femeia este sau nu însărcinată. În cazul în care este însărcinată, femeia trebuie să aștepte până după nașterea copilului, apoi se poate căsătorii cu un alt bărbat.

Divorțul este permis până la urmă în Islam, pentru a scăpa de orice prejudiciu cauzat de diferențele ireconciliabile. Acesta poate deveni necesar în unele cazuri. Sunt reguli stricte în ceea ce privește divorțul, pentru a proteja interesele și drepturile părților implicate: soț, soție și copii. Unele dintre ele au fost menționate mai sus.

Divorțul poate fi interzis în cazurile în care acesta nu ar rezolva problemele, ci dimpotrivă ar cauza daune mai mari celor doi parteneri, fără a se ajunge la rezolvarea de care este nevoie.

Jurisprudența Islamică cere, pentru a evita un eventual divorț, să fie aduse soluții atunci când disputele și diferențele critice apar între soț și soție, Allah Preaînaltul spunând în Nobilul Coran:

„Dacă o femeie se teme de nepăsarea sau îndepărtarea bărbatului ei, atunci nici o vină nu va fi asupra lor dacă ajung la o împăcare, căci împăcarea este mai bună...” [Coran, 4:128]

De asemenea, mai spune Allah Preaînaltul:

„Dacă vă este teamă de despărțirea a doi soți, luați un judecător din familia soțului și altul din familia soției. Allah va hotărî înțelegerea între ei, dacă vor dori să se împace. Allah este Atoateștiutor, Bineștiutor [*'Alim, Khabir*].” [Coran, 4:35]

Una dintre modalitățile cele mai naturale și logice pentru a ajuta la menținerea unei căsătorii fericite, este de a lăsa bărbatul să aibă mai mult control asupra procesului de divorț, decât femeia, deoarece bărbatul este cel care este obligat financiar să aibă grijă de soția sa, de cele de trebuință din casă și pentru familie, și astfel el are responsabilitatea finală pentru bunăstarea lor. De aceea, el trebuie să evalueze rațional situația, consecințele grave precum și pierderea imensă emoțională și financiară, ce vor rezulta după un divorț. Soțul va pierde zestrea ce a cheltuit-o pentru căsătorie și va trebui să

plătească pensie alimentară și sprijin pentru copii, precum și orice alte cheltuieli care vor fi necesare pentru o nouă căsătorie. Astfel, luând în vedere toate aceste considerente, el nu va acționa doar din furie, nestatornicie sau emoții trecătoare.

Un bărbat este mai capabil – cel puțin teoretic – să își controleze emoțiile trecătoare și reacțiile personale atunci când este supărat pentru problemele mici din viața sa, în special în ceea ce privește neînțelegerile cu soția. Divorțul nu ar trebui să fie o reacție rapidă pentru unele suferințe, neînțelegeri, diferențe de opinii, dar numai ca o soluție finală și atunci când viața devină intolerabilă, timp în care ambii soți se tem că nu vor putea să respecte limitele stabilite de Allah Preaînaltul și Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu privire la comportamentul respectabil dintre ei.

Jurisprudența Islamică permite soției să anuleze certificatul de căsătorie, la cererea ei, în cazul în care soțul o abuzează fizic sau verbal. De asemenea, ea are dreptul de a anula căsătoria pentru următoarele motive:

a) dacă soțul este impotent și nu își îndeplinește datoriile matrimoniale,

b) dacă soțul refuză să aibă relații intime cu ea, pentru oricare motiv, și nu îi îndeplinește nevoile legale,

c) dacă este afectat de o boală gravă după căsătorie,

d) orice tip de boală venerică sau a aparatul ei de reproducere, ce poate face rău soției sau să o facă să nu mai aibă dorință să fie cu soțul ei. Astfel, vedem că femeii îi este dat dreptul de a cere separarea de soț pentru motive legitime, în multe situații, așa cum și bărbatul are dreptul de a cere divorțul. Dacă o soție atinge limitele extreme de răbdare și are oroare față de soțul ei, simțind că viața lângă el este de nesuportat, atunci ea are dreptul să divorțeze. Această formă de divorț este numită anulare, sau „*Khul'a*”, caz în care ea plătește despăgubiri prin returnarea zestre sau altceva ce se află în proprietatea ei. Un judecător musulman competent, va analiza fiecare caz în parte, dacă soțul refuză cererea soției, dar cererea ei este considerată a fi corectă și validă, atunci judecătorul va lua o decizie în favoarea ei.

Dreptul femeii la moștenire

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„Allah vă poruncește în privința [moștenirii] copiilor voștri: un fiu are [o parte] cu partea a două fiice.” [Coran, 4:11]

Cei care înțeleg greșit Islamul, afirmă că în această religie femeia este nedreptățită în ceea ce privește moștenirea. În opinia lor, este nedrept să se acorde bărbatului parte dublă decât a femeii, chiar dacă sunt copii acelorași părinți. Allah Preaînaltul a oferit o metodă completă și detaliată cu privire la moștenirea femeilor în Coran sau în Sunnah.

Pentru început, Allah Preaînaltul a determinat partea tuturor rudelor, privind relația lor cu persoana decedată. Așa cum Cel Înțelept spune:

„Bărbaților le revine o parte din ceea ce părinții și rudele lor au lăsat, după cum și femeilor li se cuvine o parte din ceea ce părinții și rudele lor au lăsat, fie că este mult, fie că este puțin, partea este hotărâtă.” [Coran, 4:7]

Allah Preaînaltul a numit trei tipuri de acțiuni cu privire la moștenirea femeii, după cum urmează:

- a. o femeie poate avea o parte egală cu cea a bărbatului
- b. o femeie poate avea o parte egală cu cea a bărbatului, sau mai puțin
- c. o femeie poate avea jumătate din partea unui bărbat

Acest lucru înseamnă că minimul pe care îl poate moșteni o femeie este jumătate din ceea ce poate moșteni bărbatul, și ținând cont că o femeie nu are responsabilități financiare continue, cum ar fi îngrijirea unei mame, surori, soții sau copil, acestea fiind întotdeauna responsabilitățile bărbatului din familie, întra-adevăr este un lucru foarte generos, fără îndoială.

Cei care sunt interesați pentru detaliile acestui subiect trebuie să revadă discuțiile din cărțile pentru cunoștințe Islamice, una dintre ele fiind *„Știința moștenirii și a repartizării acesteia”*. Aceste cărți dezvoltă moduri diferite de împărțire a moștenirii și partea cuvenită

fiecăruia în conformitate cu Nobilul Coran și Sunnah. Înainte de a lua o hotărâre cu privire la „tratamentul nedrept față de femeie privind moștenirea în Islam”, persoana trebuie să examineze acest subiect îndeaproape.

În contrast cu toate celelalte societăți, Jurisprudența Islamică prevede normele și reglementările referitoare la toate problemele unui om, indiferent de vârstă, pentru a aduce armonie în viața lor. Așa cum un om are instrucțiuni specifice pentru felul în care poate să trăiască și să se folosească de bani în timpul vieții și averea lăsată după moartea sa este tratată în același mod. Spre deosebire de alte sisteme sociale, o persoană poate face, în general, tot ceea ce vrea cu averea sa, dar testamentul său are unele restricții în conformitate cu Legea Islamică. Prin testament, o persoană poate lăsa 1/3 din averea sa oricui dorește, restul fiind distribuit conform legislației derivate din Coran.

Într-o relatare cunoscută, companionul **Sa’ad ibn Abi Waqqas** (Allah să fie mulțumit de el!) era bolnav și a cerut să-și facă testamentul și să ofere majoritatea averii sale drept caritate, sau jumătate din aceasta, deoarece era bogat și avea numai o fată. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a interzis acest lucru și i-a permis să ofere o numai o treime spunând:

„O treime și o treime este mult și este mai bine ca tu să lași moștenitorii tăi bogați decât să îi lași în nevoi și să cerșească de la oameni. Tu nu vei cheltui nimic căutând Fața lui Allah, dar vei primi o răsplată pentru ceea ce ai cheltuit, chiar dacă a fost un bucată de mâncare pusă în gura soției tale.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Un lucru important de menționat este faptul că în multe civilizații, bărbatul a făcut legile pentru moștenire după bunul plac al individului; să dea sau să nu dea, după cum dorește, însă pe nedrept. Mai mult decât atât, în aceste societăți de multe ori nu există o lege care să îl oblige pe bărbat să aibă responsabilități financiare pentru femeile din familia lui. Pe de altă parte, conform Islamului, unui bărbat i se cere să aibă grijă de nevoile financiare ale femeilor care depind de el în familie, până când acestea se căsătoresc. Din momentul în care ea se căsătorește, responsabilitatea financiară devine

obligația soțului ei. După moartea soțului, fiul sau un alt bărbat din familie, este obligat să aibă grijă de văduvă.

De aceea, cerând o parte „echitabilă”, „dreaptă”, sau „egală” pentru bărbatul și femeia musulmană, care nu au responsabilități și obligații financiare egale, este o cerere nedreaptă. Este corect și just a da prioritate unui bărbat, având în vedere responsabilitățile sale financiare, în fața femeii care moștenește din partea mamei, tatălui sau altor rude. Având în vedere toate acestea, faptul că o femeie este îndreptățită de Legea Islamică să primească până la jumătate din moștenirea primită și de un bărbat, iar câteodată o parte egală, este un fapt just și generos.

Gustave Le Bon a scris în cartea sa, *Civilizația arabă*:

„Principiile de moștenire care au fost determinate de Nobilul Coran, au un grad înalt de dreptate și echitate. Persoana care citește Coranul, poate percepe aceste concepte de justiție și echitate în ceea ce privește moștenirea, prin versetele pe care le-am citat. De asemenea, trebuie să subliniez nivelul mare de eficiență în ceea ce privește legile generale și normele derivate din aceste versete. Am comparat legile britanice, franceze și cele islamice de moștenire și am constatat că Islamul acordă soțiilor dreptul de moștenire, care lipsește din legile noastre, în timp ce occidentalii consideră că femeile sunt maltratate de către bărbații musulmani.”

De asemenea, conform Islamului, bărbații din familie poartă pe umeri toate cheltuielile ce rezultă din plata pentru „prețul sângelui”, iar acesta este un alt subiect de îngrijorare pe care îl vom discuta mai jos.

Prețul sângelui

În caz de omor, pedeapsa capitală este o opțiune atât pentru bărbat cât și pentru femeie, deoarece aceștia sunt egali în drepturi în Legea Islamică. Cu toate acestea, în cazul morții accidentale, Islamul prevede ca prețul sângelui care urmează să fie plătit pentru moartea accidentală a unei femei, să fie jumătate din prețul plătit pentru

moartea accidentală a unui bărbat. Motivul acesta se datorează faptului că daunele cauzate familiei de moartea accidentală a bărbatului, este mai mare decât în cazul femeii. Acea familie a pierdut un susținător al familiei, care așa cum am explicat mai sus, era responsabil financiar pentru întreaga familie. Nimeni nu neagă remușcările pentru pierderea unei vieți omenești, dar pierderea financiară a familiei prin decesul unui bărbat, este mai mare în comparație cu pierderea unei femei. Membrii familiei a căror mamă a fost ucisă accidental, au dorul de mamă, de grija și afecțiunea ei, pe care bărbații nu o pot oferi atât de bine, dar situația financiară nu este atât de afectată ca atunci când este pierdut tatăl lor. Trebuie amintit faptul că prețul pentru sânge nu este un preț în sine sau o valoare a persoanei, ci numai o compensare aproximativă pentru familia celui care pierde un membru, pentru a atenua oarecum dificultățile emoționale și financiare ale familiei.

Mărturia femeii

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:

„... Și luați drept martori doi dintre bărbații voștri, iar dacă nu sunt doi bărbați, [luați] un bărbat și două femei, dintre aceia pe care îi acceptați ca martori, așa încât, dacă va greși una dintre ele, să-și amintească una celeilalte!...” [Coran, 2:28]

Pentru a asigura drepturile altora, Allah Preaînaltul clarifică faptul că mărturia nu va fi valabilă decât în cazul în care este dată de doi bărbați sau de un bărbat și două femei. Înțelepciunea Divină a acordat femeilor, în general, sensibilitate ridicată, sentimente de tandrețe precum și o predispoziție spre grijă și dragoste față de alți membri ai familiei. Acest lucru face ca o femeie să fie capabilă pentru a purta sarcina, pentru alăptare, îngrijirea copilului mic, etc. În baza acestor caracteristici emoționale ale femeii, ea ar putea urma inclinațiile sale emoționale și să se abată de la realitățile dure, din cauza implicării emoționale într-un anumit caz. Sentimentele de iubire și tandrețe ale femeii o pot depăși în cazul unui eveniment la care ea este martoră, iar din această cauză poate denatura povestea pentru care ea depune mărturie. În același timp, schimbările biologice care au loc

în corpul ei din cauza menstruației, a sarcinii, a nașterii sau cele de după naștere, reduc claritatea memoriei sale și poate uita unele dintre detaliile problemei. Prin urmare, o măsură de precauție Divină a fost stabilită pentru a elimina orice situație ce ar putea să o facă să uite în cazul unei mărturii. Dorim să subliniem aici unul dintre principiile esențiale ale sistemului legal și judiciar al Islamului, care prevede că nu se poate deschide cazul dacă există dubii. Prin urmare, punerea ca martore a două femei, este cu scopul de a elimina această îndoială.

Pe lângă mărturia care implică și drepturile altor persoane, Islamul a acordat femeilor libertate deplină în ceea ce privește luarea deciziilor financiare, și a făcut-o egală cu bărbatul în această privință. Cu toate acestea, în viață rolul natural al femeii este de a îngriji copii și familia cu care petrece o perioadă mai lungă, în comparație cu bărbatul, aceasta limitând cunoștințele și experiența sa la lucrurile în care se implică o mare parte din viața ei.

Este o acuzație falsă să se spună că mărturia a două femei este egală cu mărturia unui singur bărbat, în anumite cazuri, aceasta fiind o insultă la adresa inteligenței femeii și o dezonoare a integrității sale. Dacă acesta ar fi cazul, de asemenea nu ar fi fost acceptată mărturia unei singure femei în alte probleme ale femeilor. Jurisprudența Islamică acceptă mărturia unei femei în tot ceea ce privește femeia și intimitatea ei, cum ar fi de exemplu confirmarea virginității, nașterea unui copil, clarificarea defectelor sexuale feminine, precum și alte aspecte care apar în examinarea unei dispute. În același timp, trebuie amintit faptul că Legea Islamică respinge mărturia unui singur bărbat, mai ales în cazurile financiare semnificative, cum ar fi fondurile de împrumut sau creditare sau alte tranzacții, unde este nevoie de cel puțin doi. Cazurile majore în care mărturia unei femei trebuie dublată, este stabilită în scopul de a păstra și a dovedi drepturile persoanelor în societate, bazate pe fiabilitatea acestor mărturii.

Observați faptul că mărturia în Legea Islamică nu este în sine un privilegiu, ci o sarcină pe care mulți încearcă să o evite, iar pentru aceasta Allah Preaînaltul a poruncit oamenilor să ofere mărturia lor și să nu caute să evite sau să refuze. Allah Preaînaltul a spus în Coranul cel Nobil:

„... Martorii nu au voie să se împotrivescă, dacă sunt chemați. ...” [Coran, 2:282]

Aceasta este adresată atât femeilor cât și bărbaților. Mulți oameni din toată lumea încearcă să evite să devină martori, fiind tentați să scape de implicarea pentru oferirea unei mărturii, pentru că este necesar să meargă la tribunal, să stea pe locul martorului, să jure ca va spune adevărul și să fie supus întrebărilor și multor alte sarcini. Pot rezulta pierderi financiare, fizice, sau amenințări pentru cel care depune o mărturie. Prin urmare, Islamul are drept scop eliminarea dintre aceste sarcini pentru o femeie, cu excepția cazului în care are o parteneră martoră ca și ea, lucru care implică mai multe forme de mărturie.

Mărturia unui singur bărbat nu este acceptată în ceea ce privesc afacerile, deoarece trebuie să fie doi bărbați martori pentru a dovedi dreptul financiar al celui solicitant, sau un bărbat și două femei. Niciodată nu am auzit ca cineva să considere această cerință o insultă la adresa inteligenței omului sau contrar drepturilor sale. Acest lucru dovedește faptul că această cerință este pentru a proteja de acuzații false sau greșeli.

Există unele cazuri în care mărturia este complet egală. De exemplu, mărturia unei soții este egală cu mărturia soțului ei, atunci când soțul o acuză că a comis adulter, dar el nu are nicio dovadă pentru a demonstra acest lucru. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Acea care le defăimează pe soțiile lor și nu au martori afară de ei înșiși, fiecare dintre ei trebuie să facă patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care spun adevărul ~ Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca blestemul lui Allah să cadă asupra lui, dacă el este dintre cei care mint. ~ Însă osânda va fi îndepărtată de la ea, dacă ea face patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care mint ~ Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca mânia lui Allah să se abată asupra ei, dacă el este dintre cei care spun adevărul.” [Coran, 24:6-9]

Călătoria femeii fără a fi însoțită de un bărbat mahram

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«O femeie nu trebuie să călătorească singură fără un *mahram*. Niciun bărbat nu poate intra în casa unei femei, decât dacă este un *mahram*⁸ cu ea.»

Un bărbat s-a ridicat și l-a întrebat pe Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Mesager al lui Allah! Soția mea merge la *Hajj* (Pelerinaj), în timp ce eu vreau să particip la o bătălie, ce ar trebui să fac?»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Mergi cu ea.”

(relatat de Bukhari)

Pentru protecția unei persoane și onoarea femeii, regulile Islamice au cuprins în această relatare interzicerea femeii, chiar dacă este tânără sau mai în vârstă; singură sau căsătorită, să călătorească fără a fi în compania unui însoțitor (*mahram*). Acest bărbat trebuie să fie dintre aceia cu care ea nu se poate căsători datorită relațiilor apropiate de sânge, cum ar fi tată, frate, unchi, nepot sau un fiu după ce a ajuns la pubertate, soț etc. Unii oameni ar putea spune că acest regulament restrânge libertatea femeii și dreptul ei de mișcare. Scopul acestei reguli nu este de a o împiedica, ci de a o proteja de rău și molestare și, astfel, să își mențină și să păstreze dreptul ei la demnitate. Călătoria presupune multe greutăți și pericole, iar din punct de vedere fizic, femeile sunt mai slabe decât bărbații și, în plus, ea se poate afla în alte circumstanțe cum ar fi sarcina, menstruația, alăptarea și îngrijirea copilului, sau alte afecțiuni, ea având mai multă nevoie de ajutor. De asemenea, femeile în general sunt mai emotive și mai impresionabile; ele sunt victime mai ușoare ale celor lipsiți de scrupule. Profetul, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a exprimat acest lucru elocvent atunci când a spus unui om care fredona

---

⁸ *Mahram* este un bărbat cu care o femeie nu se poate căsători, datorită gradului de rudenie (frate, tată, unchi etc.); de asemenea, soțul unei femei este mahram pentru ea.

cântece de călătorii cu o voce frumoasă, pentru a ajuta mișcarea continuă a animalelor călărite, conform obiceiului călătorului:

„O, Anjashah, tu îndemni spre o sticlă fragilă.”

(relatat de Bukhari)

Cuvintele «sticlă fragilă» descriu fragilitatea și moliciunea din natura femeilor, care călăreau în acea caravană, ușor de spart sau de deranjat. Așa cum știm cu toții, există oameni cu minți întunecate, răi și violenți care pândesc și caută să profite de femeile pe care ei le găsesc sensibile, credule sau care călătoresc singure. Desigur că acești bărbați cu mintea întunecată sunt interesați de jaf, înșelăciune, seducție sau viol. De aceea, o femeie are mai multă nevoie de cineva care să aibă grijă de ea, să o protejeze și să îi îndeplinească nevoile speciale din timpul călătoriei, oferindu-i siguranța de care are nevoie, serviciile și atenția, să o ajute în momentele dificile și să-i îndepărteze pe potențialii străini sau prădători. În Islam, *mahram*-ul unei femei o protejează și o servește cu cea mai mare sinceritate, deoarece aceasta este obligația lui naturală, răsplătită de către Allah Preaînaltul. Am descoperit că multe civilizații au reguli similare privind însoțirea femeii în călătorie, dar de multe ori acestea permit și celor care nu sunt *mahram* să o însoțească, deoarece ei nu diferențiază între *mahram* și *non-mahram* în culturile lor, ceea ce duce la povești teribile. Prin urmare, pe această linie de raționament, interzicerea unei femei să călătorească singură și numirea unui însoțitor bărbat, care trebuie să îi fie *mahram*, nu este în niciun caz o restricție umiltoare sau o insultă a abilităților ei, ci de fapt, este o onoare că ea este servită, protejată și aflându-se în compania unui bărbat care pune preferințele ei deasupra problemelor și nevoilor lui personale.

Dreptul femeii de a lucra

Așa cum am menționat mai sus, Allah Preaînaltul a creat toată omenirea dintr-un singur bărbat și singură femeie, apoi a pus dragoste și afecțiune reciprocă pentru ca ei să coopereze pentru a construi familia și relația dintre rude. Vedem în natură că El, Preaînaltul a acordat masculului fiecărei specii o putere și o rezistență superioară,

pentru ca el să poată domina în anumite sfere, pentru a căuta provizii și pentru a proteja specia, în timp ce femela din fiecare specie este echipată pentru a reproduce și a multiplica, pentru menținerea continuității speciei. Numai femela are tot ce este necesar pentru a suporta o sarcină, o naștere și grija necesară pentru noua vietate. Femeii i s-a dat dragoste, bunătate, simpatie, grijă, afecțiune, în scopul de a îndeplini îndatoririle față de copiii săi cu demnitate. În baza aceste predispoziții naturale și responsabilităților primite, precum și în baza calităților unice ale bărbatului și femeii, este firesc ca bărbatul să lucreze în afara casei și să câștige pentru susținerea familiei, iar femeia să lucreze în interiorul casei și să se îngrijească de copii și casă, în general.

Având în vedere aceste punct de bază, Legea Islamică nu ia femeii dreptul de a lucra în limitele în care îi sunt protejate demnitatea și onoarea. Islamul permite femeii să efectueze personal contractele sale de afaceri și tranzacțiile financiare. Toate aceste contracte și tranzacții sunt solide și valabile în opinia Jurisprudenței Islamice. Există anumite condiții stabilite, iar în cazul în care acestea sunt încălcate, permisiunea ei de a lucra este considerată nulă, și ea poate fi oprită să își folosească acest drept (de lucru).

Meseria pe care o practică femeia în afara casei nu trebuie să contravină sarcinilor sau responsabilităților sale față de soț și copii. Munca ei trebuie să fie împreună cu alte femei și să nu fie într-un mediu în care sunt și bărbați, unde ar putea intra în contact fizic cu bărbații sau se poate expune molestării sau abuzului. Așa după cum a spus și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Un bărbat nu este singur cu o femeie, pentru că Șeytan este al treilea dintre ei.”

(relatat de Tirmidhi)

Într-o altă relatare, se spune:

„Un bărbat a spus: «Mesager al lui Allah soția mea a mers singură la Pelerinaj și eu m-am înscris într-o campanie militară.»

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Mergi și fă Pelerinajul cu soția ta.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Lady Cook, cunoscută scriitoare engleză spune în *New Echo*:

„Bărbații preferă mediul mixt. Astfel, femeile sunt atrase de ceva ce intră în conflict cu natura lor umană. Cu cât este mai mare mediul de coexistență (între bărbați și femei), cu atât mai mulți copii nelegitimi va avea societatea. Acesta este un mare dezastru...”

Munca pe care o întreprinde femeia în afara casei, trebuie să fie în primul rând, o muncă legală sau o muncă ce se potrivește cu natura și fizicul femeii. De exemplu, ea nu trebuie să fie obligată să facă o muncă grea, industrială, sau alte munci ce sunt mai potrivite bărbaților.

Întrebarea care se pune aici este: În primul rând, de ce trebuie să lucreze femeia? Dacă o femeie lucrează pentru a câștiga cheltuielile necesare traiului, Islamul a absolvit-o de această obligație, obligând, așa cum am văzut mai sus, membrii masculini ai familiei să aibă grijă în totalitate de nevoile și obligațiile financiare ale femeilor. Astfel, de la nașterea și până la moartea ei, de-a lungul diferitelor etape ale vieții, nu este obligată să lucreze, deoarece trebuie să ofere cea mai mare parte a timpului ei concentrării la misiunea ei primordială și la datoria ei de a avea grijă de casă și creșterea copiilor. Această misiune de onoare cere sacrificii mari și devotament, care are cel mai înalt statut.

Cunoscutul învățat **Samuel Smiles**, unul dintre pilonii Renașterii engleze, spune:

„Sistemul care a cerut ca femeia să lucreze în fabrici și uzine, indiferent de aportul adus la bogăția națională, a distrus viața de familie. A atacat, de fapt, structura de bază și fundațiile casei distrugând pilonii esențiali ai familiei. De asemenea, a tăiat și a distrus legăturile sociale. Îndepărtând soția de soțul ei și privându-i pe copii de drepturile lor la îngrijire tandră și maternă, s-a ajuns la valorile morale scăzute ale femeii. Locul de muncă și profesia reală a femeii este de a ridica o familie bună, puternică și morală. Este principala ei obligație de a avea grijă de responsabilitățile casnice, economia casei și alte nevoi interne. Munca în fabrică a îndepărtat femeia, așa cum am arătat mai sus, de toate aceste responsabilități ce au schimbat aspectul și realitatea din interiorul casei. Copii, de asemenea, sunt adesea

neglijați și crescuți fără standarde ridicate. Dragostea și afecțiunea dintre soți, au fost oarecum stinse. Femeia nu mai era căutată, dorită, admirată și iubită de către bărbat, după ce s-a obișnuit să o vadă lângă el în fabrică făcând același lucru ca și el. Femeia a intrat sub multe influențe și presiuni care au schimbat mentalitatea și tiparul ei de gândire pe care valorile și virtuțile ei morale erau stabilite.”

De fapt, Prima Doamnă a Africii de Sud a cerut ca femeile să se întoarcă la treburile casnice spunând:

„Cel mai natural loc pentru o femeie este casa ei. Principala sarcină și responsabilitate pentru o femeie este de a avea grijă de soțul ei și de a participa la nevoile copiilor ei. Aceasta este datoria noastră în societate. Este o datorie cu care trebuie să ne mândrim, pentru că aceasta produce oameni de succes și generații bune.”

Hijab-ul (acoperirea părului)

Această problemă a făcut senzație în media, mai ales în câteva țări seculare cum ar fi Franța și Turcia, care încearcă să facă ilegal purtarea eșarfei sau a vălului musulman în locurile publice. Nu vom intra în toate detaliile, dar, având în vedere informațiile prezentate mai sus și cele care vor urma, vom lăsa cititorii să judece, singuri, dacă hainele modeste și acoperirea frumuseții și podoabelor femeii, comandată de scripturile Islamice, sunt numai pentru protecția ei sau nu. Allah Preaînaltul spune:

„O, Profetule! Spune soțelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].”
[Coran, 33:59]

Acest verset afirmă clar că motivul pentru care femeia este obligată să se acopere, este pentru a se distinge și a fi identificată ca o femeie musulmană respectabilă, pentru a evita privirile trecătoare și fixe ale bărbaților. Așa cum știm, hainele provocatoare îi îndeamnă pe unii bărbați să facă avansuri și să expună femeile la molestare. Acest

lucru poate fi încurajat și comercializat în unele societăți, dar nu printre respectabilii musulmani credincioși.

Toate măsurile de protecție ar trebui să fie luate pentru a proteja femeile de tentații mari, care au fost explicate în Jurisprudența Islamică. Unele dintre ele sunt legate de ținuta femeii, corpul fiind acoperit, capul acoperit și conform scrierilor autentice din Coran și Sunnah, vălul pe față. De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâturile lor, afară de ceea ce este pe dinafară, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a femeilor lor, sau a acelora pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândeți!”
[Coran, 24:31]

Acest verset arată bărbații care pot fi considerați ca fiind *mahram*, așa cum am menționat mai sus, și desemnează faptul că femeile și bărbații trebuie să își plece privirile cu modestie, cea mai bună auto protecție de ispitele naturale și atracțiile reciproce care apar între sexele opuse.

Chemându-i pe credincioși la un comportament adecvat și pocăință, dând exemplul manierele provocatoare cu care femeile din perioada preislamică erau obișnuite să le urmeze, Allah Preaînaltul spune:

„Sedeți în casele voastre și nu vă arătați [nurii], așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei de mai înainte! Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah voiește să țină departe de la voi, o, neam al [Profetului], rușinea și să vă curățească pe voi întru totul. ~ Și țineți minte versetele lui Allah care sunt recitate în casele voastre și înțelepciunea! Allah este Cel Binevoitor [și] Bineștiutor

[Latif, Khabir]. ~ Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare. ~ Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nici o dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.” [Coran, 33:33-36]

Putem vedea că reglementările Islamice, deși similare cu cele ale multor culturi cu care au în comun hainele modeste și comportamentul, sunt încă unice la cele mai înalte standarde a identității, castității dreptății și corectitudinii morale ale musulmanilor. Islamul protejează persoanele fizice ale societății civile de situații incomode și amestecul inutil dintre bărbați și femei necăsătorite, care conduc la ispite naturale. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-o relatare autentică:

„Într-adevăr, fiecare religie are o caracteristică, iar caracteristica Islamului este Haya’a (modestia, rușinea, timiditatea).”

(relatat de Ibn Majah)

Concluzii

Islamul este eternul Mesaj Divin al lui Allah, Preaînaltul, Atotputernicul, pentru întreaga omenire, transmis de Profetul și Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Unii oameni au crezut în Mesajul Islamului și l-au urmat, în timp ce alții nu au crezut în el și au refuzat să îl urmeze. Allah Preaînaltul a declarat că toate ființele umane sunt mai demne și mai onorate decât

celelalte creaturi ale lui Allah Preaînaltul, așa cum a afirmat în Nobilul Coran:

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătați și i-am ales pe ei înaintea multor altora din cei pe care i-am creat.”
[Coran,17:70]

De asemenea, Allah Preaînaltul a declarat un alt principiu important: toți oamenii sunt creați egal, în termenii creației originale. El, Preaînaltul a spus:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați [unii pe alții] și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor de rudenie, căci Allah este Veghetor peste voi [*Raqib*]!” [Coran, 4:01]

În baza principiilor anterioare, toți bărbații și femeile sunt egali în privința caracterului uman, al obligațiilor și responsabilităților. Toți, bărbații și femeile, sunt creați egal în Fața lui Allah. Diferențele dintre ei în rasă, limbă, trai, și zonă geografică, etc., nu intervin în niciun fel pentru a crește sau micșora această onoare. Adevărata diferență dintre ei este bazată pe credința lor, angajamentul lor față de Islam, Religia revelată de Allah Preaînaltul și nivelul lor în care practică și pun în aplicare aceste principii (ale Religiei) în viața lor de zi cu zi. Allah Preaînaltul a declarat în Nobilul Coran:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor [și] Bineștiutor [*'Alim, Khabir*].” [Coran, 49:13]

Prin urmare, adevărata onoare a oricărei persoane, în Ochii lui Allah Preaînaltul, nu este bazată pe culoare, statut social, sex, rasă, putere, sănătate, demnitate sau avere. Singura măsură de distincție pe care o vede Allah, Preaînaltul, este strict bazată pe pietate, credință și performanța de a face fapte bune.

De asemenea, în mod similar, este relatat că Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a afirmat:

„Voi, oameni, Domnul vostru este Unul și tatăl vostru este unul. Un arab nu îi este superior unui nearab, sau un nearab unui arab, nici o persoană de culoare roșie unei persoane de culoare neagră, sau o persoană de culoare neagră uneia roșii, cu excepția evlaviei.”

(relatat de Ahmad)

Învățăturile Islamului elimină toate diferențele artificiale dintre oameni, și îi pune pe toți pe picior de egalitate. Una dintre învățăturile esențiale ale Islamului, de multe ori interpretată greșit, prea mult sau prea puțin explicată, este că **„o femeie este egală cu un bărbat în tot, cu excepția cazului în care există o realitate distinctă și o excepție.”** Egalitățile și excepțiile au fost subiectele acestei cărți, încercând să clarifice unele dintre aceste concepții greșite despre realitatea femeilor în Islam.

Allah Preaînaltul a spus în Gloriosul Coran:

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, își împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], aduc Dania [*Az-Zakat*] și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi îndurător, căci Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].”
[Coran, 9:71]

„Domnul lor le-a răspuns: «Eu nu las să se piardă nici o faptă plinită de vreunul dintre voi, bărbat sau femeie, deopotrivă unul cu altul!»” [Coran, 3:195]

„Bărbaților le revine o parte din ceea ce părinții și rudele lor au lăsat, după cum și femeilor li se cuvine o parte din ceea ce părinții și rudele lor au lăsat, fie că este mult, fie că este puțin, partea este hotărâtă.” [Coran, 4:7]

În baza a ceea ce a fost spus și dezvoltat în această carte, se poate spune cu încredere că o femeie nu se va bucura de onoarea ei naturală și de toate drepturile și libertățile sale, decât dacă va fi sub protecția Divină și justă a Islamului. Islamul desemnează anumite datorii și obligații care merg neapărat mână în mână cu toate celelalte

drepturi. Islamul este o religie Divină, revelată de Binefăcătorul Atotștiutor, spre deosebire de om, care dictează granițe artificiale, privilegiu și monopoluri. Islamul este veșnic și universal, pentru întreaga omenire, bărbat și femeie, bogat și sărac, conducător și supus și puternic și slab, dacă este alb, negru, roșu sau galben. Toți sunt egali în Fața Creatorului lor, Allah Preaînaltul, care știe cel mai bine atât în această lume, cât și în cea de Apoi.

Implor cititorul să nu judece pripit Islamul, în baza a ceea ce observă în comportamentul și atitudinea unor grupuri de musulmani, care, din păcate, folosesc Islamul pentru a ascunde delictele lor personale sau de grup. Sunt persoane care se consideră a fi musulmane din moment ce au declarat cu gura lor că: **„Nu este altă divinitate în afară de Allah (Unicul), și Mohammed este robul și Mesagerul lui Allah”** dar, din păcate, nu își îndeplinesc atribuțiile islamice sau nu demonstrează un angajament sincer față de Islam printr-un comportament moral. Islamul este o religie completă, pură, simplu de aplicat în toate circumstanțele. Mulți musulmani se străduiesc pe parcursul vieții lor să fie buni și drepecți, căutând să Îl mulțumească pe Allah Preaînaltul în tot ceea ce fac, sau se abțin să facă. Pe de altă parte, există persoane care merită să fie pedepsite pentru faptele lor rele, atât în această lume cât și în Viața de Apoi.

Aceste fapte rele pot fi atât de atroce încât ajung la nivelul de necredință și apostazie a Islamului, sau pot fi la un nivel mai scăzut, de neascultare sau neglijare a acestor porunci și învățăturilor date de Allah Preaînaltul și de Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Se înțelege că, dacă o persoană nu are acel ceva, fie că este vorba despre avere sau morală, el nu poate da altcuiva. Acest principiu se aplică Islamului, de asemenea. Pentru cei care sunt dornici să afle mai multe despre Islam, sfatul nostru este să caute cunoașterea la cei care sunt cunoscuți că au aceste cunoștințe, să înțeleagă și să practice Islamul în viața lor de zi cu zi, deoarece „nepracticantii” musulmani îi pot duce în eroare.

Cunoașterea superficială a Islamului este periculoasă, în detrimentul lor, deoarece, citind câteva cărți despre Islam, foarte posibil ca acestea să nu fie din surse demne de încredere, ca acestea să nu poată califica o persoană să dea verdicte și să difuzeze cunoștințe temeinice despre Islam. De asemenea, a urma orbește, este foarte

periculos și nociv. Este obligatoriu să se caute cunoștințe temeinice despre Islam, și să nu se lase păcălit de cei care au răspândit adorarea și practica false. Allah Preaînaltul a spus în Gloriosul Coran:

„Nu este silire la credință! Calea cea Dreaptă se deosebește de rătăcire, iar acela care se leapădă de Taghut și crede în Allah, acela s-a prins de cea mai trainică toartă [Islamul], care nu se sparge niciodată. Și Allah este Cel care Aude totul, Atoateștiutor [Sami', 'Alim].” [Coran, 2:256]

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِكَ الْكَرِيمِ وَعَلَى آلِهِ وَصَلِّبِهِ أَجْمَعِينَ

Toată Lauda este numai a lui Allah Unicul, Stăpânul Lumilor și fie ca toate binecuvântările lui Allah să fie asupra Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a familiei sale!

Link-uri utile:

www.thekeytoislam.com

www.islamland.org

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.islamic-invitation.com